

Rexach, inculca als teus jugadors que el Barça és superior als altres

XAVI DÍAZ Periodista

EL 9

ESPORTIU DE CATALUNYA

0,50 EUROS

«En el futbol es tracta de ser llest»

BARÇA

«A mi també m'agrada que jugui Saviola»

El vicepresident primer, Joan Castells, vol un Barça guanyador, amb l'argentí en l'equip titular

Gana de gol

► Kluivert vol superar Morientes i marcar més gols que mai des que és en el Barça

Flores vol negociar i Roger no té pressa

«Ara ja no val l'empat. Vull un equip guanyador»

ENTREVISTA A JOAN CASTELLS .

Vicepresident primer del Barcelona

FERRAN CORREAS

Barcelona

El Barcelona entra en la recta final de temporada amb aspiracions en dues competicions. No guanyar-ne cap resultaria un fracàs i podria provocar canvis dràstics. Joan Castells, vicepresident primer del Barcelona, ens parla de la situació actual de l'equip i també, com a màxim responsable de l'àrea econòmica, del futur econòmic de l'entitat.

—Entrem ja en la recta final de temporada amb un Barça irregular, però encara amb possibilitats de guanyar dos títols. Què espera d'aquests pròxims tres mesos?

Joan Castells assegura que no s'ha contactat amb Bianchi i creu que Hisenda ha collat el Barça per culpa del Real Madrid. / M. LABURU

—«Espero un Barça que surti a guanyar tots els partits perquè ara tots seran una final i ja no val l'empat. Crec que, tot i que serà molt difícil, podem guanyar la lliga i la lliga de campions perquè tenim equip per fer-ho. Tant de bo el partit de diumenge sigui la confirmació que des d'ara tindrem aquesta mentalitat guanyadora. Ara és molt important guanyar el Betis i després el Liverpool per resoldre la classificació per als quarts de final de la Champions. Si ho aconseguim veig un Barça-Madrid clarament favorable a nosaltres.»

—Si no es guanya res, podran mantenir la mateixa aposta tècnica?

—«Si no guanyem res haurem de seure tots, analitzar què hem fet malament i prendre decisions. És de sentit comú que si les coses no van bé s'han de canviar, però crec que ara no és convenient fer-ho.»

—Hi ha qui diu que ja han arribat a un acord amb Carlos Bianchi.

—«Em sap molt de greu que alguns mitjans no contrastin les notícies abans de fer-les públiques i més quan afecten un entrenador en actiu i una plantilla. Puc assegurar que des del Barcelona no s'ha fet res per contractar Bianchi.»

—No creu que el Barcelona ha estat massa especulatiu últimament?

—«A València i Roma vam tenir el problema

d'esmentar la paraula *empatar*. Ja he dit que el Barça a partir d'ara ha de sortir sempre a guanyar. Crec, però, que Rexach sempre planteja els partits per guanyar. Encara que en una alineació faltin davanters, sempre hi ha migcampistes ofensius com Gerard, Motta o Luis Enrique.»

—Però no donaria més minuts a Saviola lluny del Camp Nou?

—«Saviola té coses de crack. És un jugador que marca diferències i per això és lògic que el soci vulgui que jugui sempre. A mi particularment m'agrada molt i quan és titular estic molt content, però el que mana i planteja els partits és Rexach.»

—Què opina de Gonçal Lloveras?

—«El conec perfectament perquè formava part de la meua candidatura. Espero que sigui intel·ligent i compregui que pot fer les seves aportacions a la junta, però que després no ha d'airejar res perquè perjudica el club. El que passa és que moltes vegades alguns pretenen més potenciar la seva figura que ajudar la institució.»

L'economia

—Com a encarregat de vetllar per l'economia del club, té el Barça una bona salut econòmica?

—«Jo diria que sí, tot i que sempre hem de vigilar per no tenir despeses inesperades, ja que en el món del futbol aquestes despeses sempre són grans i això és el que pot arribar a fer trontollar un club. Si passés alguna cosa, però, el Barcelona té a darrere un gran patrimoni que no tenen altres clubs.»

—S'ha cobert ja el pressupost d'aquesta temporada?

—«En primer lloc, vull dir que quadrar un pressupost del Barcelona és molt difícil. Per mantenir el primer equip, les seccions i poder competir amb altres club espanyols i europeus amb pressupostos de 30.000 milions de pessetes només pel futbol hem hagut de passar en dos anys d'un pressupost de 18.000 milions de pessetes a un actual de 25.000. Tot i això el pressupost aprovat a l'assemblea ja està cobert, el que passa és que hi ha hagut alguna desviació que falta per cobrir. No són molts diners i crec que no tindrem problemes per cobrir-la fins a final de temporada. Espero que ho puguem fer amb els diners que ens donaria arribar a la final de la lliga de campions.»

—El Barça ha tancat recentment acords a llarg termini amb Nike i Abbas Consulting. L'excandidat Lluís Bassat ha criticat la llarga durada d'aquests

Segons Castells, el Barça ha gastat massa en fitxatges, però és el que es necessitava per guanyar títols. / M. LABURU

SAVIOLA

⊕ Saviola té coses de crack. A mi també m'agrada que sigui titular

acords.

—«Per opinar s'han de conèixer els acords. El senyor Bassat el que ha de saber és que aquestes empreses difícilment admètran acords per un o dos anys perquè quasi no tindrien temps d'endegar-los. A més en aquests acords, el Barça ha inclòs una clàusula per la qual pot trencar el contracte si en tres o quatre anys no s'han produït els ingressos esperats, cosa que tampoc sap el senyor Bassat.»

GRAN FITXATGE

⊕ Trobo una bestiesa pagar 13.000 milions de pessetes per un jugador

—Podria el Barça pagar, com ha fet el Madrid, 13.000 milions de pessetes per un jugador?

—«Sí que podríem perquè tenim un actiu molt important que són els jugadors i un patrimoni que ens permet demanar qualsevol crèdit, però crec que és una bestiesa pagar aquests diners per un jugador per molt bo que sigui.»

—Considera molt elevada la inversió que s'ha fet en fitxatges aquestes dues últimes temporades?

—«En primer lloc, vull dir que

EL CLUB IDEAL

⊕ El meu Barça ideal estaria format per gent de la casa i uns quants «cracks»

no hem gastat, com es diu, 30.000 milions de pessetes. Hem pagat això per reforçar la plantilla, però també és cert que hem recuperat 18.000 milions en traspasos. Sí que crec, com a responsable de les comptes, que potser és una inversió una mica elevada però és el que ens demanen per guanyar títols, perquè un altre any sense títols seria molt dolent. A final de temporada podem dir si ha estat o no encertada.»

—I si les coses no funcionen es podria

fer una altra inversió similar?

—«Es podria tornar a fitxar, encara que la inversió no podria ser tan gran i abans hauríem de vendre, però jo penso que el Barcelona té equip per guanyar títols i, sobretot, té equip de futur, un equip que hem de deixar madurar com han fet el Madrid, el Dépor o el València.»

—Renovaran Rivaldo, un jugador amb una fitxa que supera els 60 milions d'euros?

—«Li queda una temporada més de contracte i encara no és el moment de parlar de la seva renovació, però si els tècnics, que hauran de tenir en compte la seva aportació a l'equip i també la relació qualitat-preu, ho creuen oportú, ho farem.»

—Però si no ho fan ràpid, potser marxarà gratis.

—«És cert, però vull dir dues coses. La primera és que encara queda temps i la segona és que és difícil que trobi un altre equip que pugui pagar la seva fitxa. Hi ha pocs equips al món que ho poden fer.»

—Frank de Boer i Abelardo acaben contracte. S'ha decidit ja el seu futur?

—«El club té una opció per renovar el seus contractes unilateralment després d'un avís, però creiem que ara els jugadors s'han de centrar en la competició. Ja parlarem més endavant de renovacions.»

—Estan preocupats per la demanda d'Hisenda?

—«Hisenda s'ha empleat a fons perquè reclamava molts milions a un altre club i nosaltres no podíem quedar molt per sota. Aquesta setmana sortiran les al·legacions, però no estem preocupats perquè dels 24 milions d'euros d'actiu que ens reclamen la meitat són de compensació d'IVA, que serà pagar per tornar a cobrar, i dels altres la major part tenen a veure amb els drets d'imatge. Nosaltres creiem que ho hem fet bé i ho defensarem fins al final.»

—La penúltima, com seria el seu Barça ideal futbolísticament parlant?

—«Amb molts jugadors fets a casa que compreguin perfectament el que representa aquest club i amb uns quants vinguts de fora que marquin les diferències. Crec que el Barça ha d'anar cap aquest model.»

—I l'última. Es veu president?

—«Ho vaig intentar, però les enquestes no eren favorables i vaig haver de renunciar. Em van oferir afegir-me a les dues candidatures i amb vaig decantar per la de Joan Gaspart. Ara puc treballar pel Barcelona, que és el que volia, i no m'he plantejat el futur. Ja ho veurem més endavant.»

La directiva accepta les raons de Lloveras

➤ Segons el portaveu, el directiu no va dimitir ni se'l va fer fora de la directiva

➤ El Barça no posarà a la venda entrades per al partit Barça-Madrid

➤ Denuncia distorsió pel tractament d'Hisenda als clubs bascos

JOSEP M. PUIG
Barcelona

El portaveu del FC Barcelona va explicar ahir, després de la reunió de la junta directiva del FC Barcelona, que el directiu Gonçal Lloveras ni va dimitir ni va ser expulsat de la junta durant la reunió. Segons el portaveu, Gonçal Lloveras va sol·licitat als seus companys «comprensió», justificant la seva actitud en «el seu barcelonisme» i va reconèixer que «els debats han de fer-se en el si de la directiva». Josep Maria Coronas va relatar també que Gonçal Lloveras va negar que hagués filtrat converses que s'haguessin produït en anteriors reunions de la directiva i que, en qualsevol cas, la junta va reclamar a tots els assistents «la confidencialitat que s'exigeix en qualsevol òrgan de govern». Coronas va confirmar que s'havien acceptat les explicacions de Lloveras i que s'admetia «la llibertat de qualsevol a emetre les seves opinions, però és diferent fer-ho fora que dins de la junta». D'altra banda, el Barcelona va denunciar la «distorsió» que provocarà en el marc de la inspecció d'hisenda a diversos clubs el diferent tractament fiscal als clubs bascos i navarresos. Coronas va defensar de totes maneres la innocència del seu club després de rebre unes actes d'inspecció «que es van firmar en disconformitat i contra les quals es presentaran al·legacions».

Sense entrades. El portaveu va confirmar que no es posaran entrades a la venda per al Barça i el Madrid, per atendre a les peticions dels penyistes i dels membres de la Fundació, i només hi haurà la possibilitat a Servicaixa, a través de la campanya Seient Lliure.

Josep Maria Coronas va tornar a comparèixer com a portaveu del FC Barcelona. / TONI PADILLA.

Les contradiccions del «cas Lloveras»

Tot i el presumpte penediment de Lloveras que va anunciar el portaveu del Barça, Josep Maria Coronas, en la roda de premsa posterior a la reunió de la junta, el directiu havia tornat a expressar la seva disconformitat amb els dirigents de l'entitat abans de la reunió a la cadena Ser. En unes declaracions efectuades ahir al programa *La Graderia* de Ràdio Barcelona, Lloveras es va mostrar molt dolgut amb alguns companys. «És trist que Gonçal Lloveras surti a tot arreu dient el que pensa molta gent i, en canvi, m'assabenti a través dels mitjans que uns quants directius em

volien estirar les orelles». «Cap d'aquests directius ha sortit i l'esmentat: 'jo sóc partidari que li estirin les orelles [a Lloveras] i, a més a més, farem això a la junta i l'esbrancarem i el renyarem'. Em fa pena i riure», va afegir. «Em renyen perquè parlo obertament amb els mitjans i els mateixos que em volen censurar parlen amb els informadors que desitgen renyar-me. És una falta tan greu de coherència! Hi ha alguns que diem les coses a la cara sense cap pretensió més que intentar fer un bé al Barça i altres, que sembla que tenen per sistema parlar d'amagat. És molt més

censurable la segona cosa», va afegir el directiu barcelonista. Gonçal Lloveras va assegurar que no modificarà el seu caràcter ni tampoc que té previst dimitir, encara que acceptarà que es parli de la conveniència o no que s'expressin en públic sentiments que, per la directiva, haurien d'autocensurar-se. En conseqüència, del que va explicar ahir Coronas a la veritat hi pot haver molt de tros o bé Lloveras aquest cop es va mossegar la llengua, es va agenollar i va demanar disculpes a uns directius que tenien ganes de trobar un cap de turc.

Un calendari amb armes de doble tall

JOSEP M. PUIG
Barcelona

El Barça té un calendari incert en aquest tram final de temporada sobretot pel que fa a les últimes jornades. Si en els dos propers partits el Barcelona s'ha d'enfrontar a dos rivals directes (el Betis i el Real Madrid), en les cinc últimes haurà de veure's les cares contra equips que molt presumiblement no s'hauran de jugar ja res a la lliga: no tindran ni possibilitats de perdre la categoria ni aspiracions de jugar competició europea. Per contra, el Va-

lència, que en principi té un calendari assequible perquè s'ha de veure les cares contra cinc equips que lluiten per no baixar a segona, pot ser que aquesta facilitat se li converteixi en desavantatge per la necessitat de punts que tindran els rivals. En definitiva, el calendari, depèn per quin lloc es miri, pot ser favorable o desfavorable als equips aspirants al títol, però serà segur que l'última jornada de lliga pot ser d'infart per als rivals del Barça si es mantenen les diferències actuals en la taula classificatòria.

EL CALENDARI DELS ASPIRANTS AL TÍTOL

	10 març	17 març	24 març	31 març	7 abril	14 abril	21 abril	28 abril	5 maig	12 maig
VALÈNCIA 1r Classificat	PUNTS 50 PJ 28 PG 13 PE 11 PP 4 GF 33 GC 22									
València Sevilla	Rayo València	València Osasuna	Tenerife València	València R.Sociedad	Mallorca València	València Deportivo	València Espanyol	Màlaga València	València Betis	
REAL MADRID 2n Classificat	PUNTS 49 PJ 28 PG 14 PE 7 PP 7 GF 53 GC 31									
R. Madrid Vila-real	Barcelona R. Madrid	R. Madrid Saragossa	Sevilla R. Madrid	R. Madrid Rayo	Osasuna R. Madrid	R. Madrid Tenerife	R. Sociedad R. Madrid	R. Madrid Mallorca	Deportivo R. Madrid	
DEPORTIVO 3r Classificat	PUNTS 47 PJ 28 PG 14 PE 5 PP 9 GF 41 GC 33									
Deportivo Rayo	Osasuna Deportivo	Deportivo Tenerife	R. Sociedad Deportivo	Deportivo Mallorca	Deportivo Espanyol	València Deportivo	Deportivo Màlaga	Betis Deportivo	Deportivo R. Madrid	
BARCELONA 4t Classificat	PUNTS 46 PJ 28 PG 13 PE 7 PP 8 GF 47 GC 26									
Betis Barcelona	Barcelona Madrid	Valladolid Barcelona	Barcelona Las Palmas	Athletic Barcelona	Barcelona Alavés	Celta Barcelona	Barcelona Vila-real	Barcelona Espanyol	Saragossa Barcelona	
BETIS 5è Classificat	PUNTS 46 PJ 28 PG 12 PE 10 PP 6 GF 32 GC 24									
Betis Barcelona	Saragossa Betis	Betis Sevilla	Rayo Betis	Betis Osasuna	Tenerife Betis	Betis R. Sociedad	Mallorca Betis	Betis Deportivo	València Betis	
ATH. BILBAO 6è Classificat	PUNTS 45 PJ 28 PG 12 PE 9 PP 7 GF 40 GC 39									
Espanyol Athletic	Alavés Athletic	Athletic Celta	Vila-real Athletic	Athletic Barcelona	Saragossa Athletic	Athletic Sevilla	Rayo Athletic	Athletic Osasuna	Tenerife Athletic	

● Enfrontaments directes aspirants al títol ○ Enfrontaments contra equips implicats en la zona de descens

CRÒNICA D'AMBIENT FREDERIC PORTA

De calçotades i homenatges

Ignorem que Madrid, Dépor i València enviaren un clar missatge a enemics i aliats. Ignorem també que el Barça destrossà el Màlaga sense alterar dubtes, preguntes i nervis generals de la parròquia. Quedem-nos amb dos detalls, dues personalitats, les de Rexach i Abelardo. La reaparició del central asturià tingué una magnífica escenificació, a l'altura del personatge. En Pitu és un professional íntegre, lliurat a la causa, coneixedor del terreny que trepitja i, per davant de tot, una bellíssima persona. Durant un any ha passat per tots els papers desagradables de l'auca futbolística i, finalment, va trobar merescuda compensació, tot i que incompleta. El *beau geste* de Luis Enrique és dels que emocionen i fa creure que el futbol, per sort, encara guarda alguna essència: lliurar-li les quatre barres de capità en ple partit no és ja detall de bon amic, sinó homenatge al company dissortat. Abelardo mereix avui que el mimin i consolin després de tanta desgràcia. Ho van fer els companys del vestidor —on pesa molt més del que sembla, per bonhomia i experiència— i ho va fer una graderia que encara sap distingir perfectament identitats i compromisos, mostrant sense embuts reconeixement de gratitud personalitzada malgrat que corrin temps de pura

praxi materialista.

Al marge de serveis mèdics i altres elements intoxicadors de l'ambient blaugrana, qui queda ara en orsai és la junta barcelonista. Diumenge, tant el vestidor com el soci li van etzibar un missatge claríssim: Abelardo és dels nostres i ha de continuar a la casa. Per un cop, i sense caure en sentimentalismes, cal ser senyor i oferir-li ja la renovació d'aquest contracte exhaurit a 30 de juny que hauria d'estar prorrogat gairebé des de la nit de Birmingham, començament del viacrucis personal. No hi ha, no hi pot haver, cap argument, justificació o excusa en contra d'aquesta obligació moral. En Pitu ha de continuar i el referèndum d'abans-d'ahir així ho confirma. L'home es declarava feliç. Nosaltres ho érem amb ell i ara només ens queda la resposta obligada dels de la llotja. És de llei, resulta de justícia: Abelardo, sense moure's d'aquí, estimat i reconegut pels serveis prestats i els que encara ens prestarà dins i fora de la gespa.

Rexach és un encant. Me l'enduria a casa. Mestre dels aforismes (l'últim, excel·lent: «Al futbol, dos i dos mai fan quatre»), dominador de l'escena com els grans actors, una conferència de premsa d'en Xarli dona sempre per sucra-hi pa. S'explica com un llibre obert, sense amagar ni cap carta ni

cap espina. Ho diu tot sense esverar-se ni un gram, i a bon entenedor, els seus missatges calen. El míster, com es defineix ell mateix, s'ha passat la vida entre Pedralbes i l'Estadi, ha vist de tot i ho ha viscut tot sota sostre blaugrana amb paper més o menys destacat a cada funció del moment. El seu tarannà no és assenyat, perquè seny implica control i càlcul, però el seu sentit comú sona com les trompetes de Jericó, capaces de desmuntar qualsevol mur. Rexach té un diagnòstic complet del que passa i així ens ho fa saber. Una altra cosa és que la desitjada perfecció en forma d'equip-màquina no arribi quan ell és i ha estat el primer interessat a assolir-la.

Més enllà d'indefinicions, dubtes i equips encara per fer, el noi de la casa mereix que el deixem tranquil fins l'hora dels exàmens finals. No ens queda altre remei i qualsevol alternativa resultaria inviable. Un canvi d'entrenador no resoldria res, una destitució faria mal. Rexach tenia ahir calçotada a migdia i partidet d'amics al vespre. Ho va fer i ho hauria fet igual amb 5-1 que amb 1-5. Continuarà tot el dia parlant de futbol, aferrat a allò de «triomfes amb títols, fracasses amb derrotes» i confiat que Gaspard i Parera compleixin la paraula de suport. A ell què més se li'n dona que sonin Bianchi o

Capello, noms llançats des d'altres bandes directives? A ell, al nostre Rexach de sempre, només l'empenya que alguns pressio-nin girant la cara i juguïn a oferir-lo com a boc expiatori perfecte perquè no decaigui la festa d'interessos particulars que alguns tenen muntada a costelles de Can Barça.

Fem-nos a la idea que acabarem la temporada sense equip, esquema ni espectacle que valgui per allò, Rexach *dixit*, que un tècnic només pesa un 10 o 15%, argument que compartim sense cap recança. Abans de tirar la tovallola, apostem per la sort in-nata d'en Rexach, els seus 35 anys llargs d'experiència a la casa. No ens queda cap altre remei factible i a ell li farem l'impagable favor de deixar-lo en pau. Bàsicament perquè el seu full de servei, com el d'Abelardo, així ho mereix. Si Rexach no perd la calma, tampoc no hem de fer els altres. I d'aquí a l'anàlisi final de temporada, tots muts i a la gàbia. Començant pels directius que fan córrer rumors i aquells que tenen tant de desig de penjar-li el mort. Rexach no mereix una foguera ni encara que acabi perdent-ho tot. Com afirmaria ell mateix, «jo sempre dic que encara hi ha classes». I classes especials són les del tipus míster o central asturià.

Frederic Porta. Periodista

Kluivert ha provocat aquesta imatge quinze vegades en el present campionat. / EFE

Kluivert ja fa ombra als gols de Morientes

➤ El «hat-trick» contra el Màlaga situa l'holandès a un gol del madridista

➤ N'hi falten quatre més per fer d'aquesta la seva millor temporada al Barça

➤ Té com a objectiu ser el màxim golejador de la lliga per fer-se fort als despatxos

MIQUEL ROCA
Barcelona

Els cinc gols que va fer el madridista Fernando Morientes contra el Las Palmas feien que el davanter extremeny es destaqués en la lluita per acabar la lliga com a màxim golejador. En només tres setmanes, però, les coses han canviat molt. Patrick Kluivert ha fet quatre gols per cap de Morientes i la candidatura del davanter holandès ha guanyat pes. Abans d'ahir contra el Màlaga, Rivaldo va deixar que fos Kluivert qui, amb el partit decidit, executés els dos penals de què va disposar l'equip de Carles Rexach, que va admetre que el canvi de llançador obeeix al fet que l'holandès (15 gols) està més ben

col·locat que el brasiler (7) en la lluita per ser el màxim golejador de la lliga. Caldrà veure què passarà, però, quan el Barça hagi de llançar un penal que resulti decisiu pel desenllaç

d'un partit.

L'entrada de Kluivert en la batalla per l'anomenat pitxitxi és recent. L'holandès va marcar els dos gols del Barcelona en el primer partit de lliga a Se-

villa, però després només va tornar a marcar a Anoeta, Riazor i El Madrigal i a casa amb el Valladolid i el Saragossa. Va acabar la primera volta amb set gols i no va marcar en cap de

les tres jornades inaugurals de la segona. Aleshores, va arribar Tenerife. Amb la ràbia al cos per haver vist el seu nom involucrat en el cas de la suposada festa a l'Hesperia de Madrid, Kluivert va fer quatre gols a l'Heliodoro Rodríguez, el del triomf contra el Deportivo i els tres gols contra el Màlaga. Entremig, i per constatar el seu magnetisme per rematar les centrades de Puyol, va fer el gol de l'empat al Camp Nou contra el Roma. Va ser el setè gol de l'holandès en la lliga de campions. Els 22 gols que ha fet enguany el situen a només quatre de convertir l'actual en la seva millor temporada des que juga al Barça. Les dues anteriors, ha fet sempre 25 gols vestint de blaugrana.

Seria el vuitè blaugrana màxim golejador de la lliga

Si Patrick Kluivert fes valer les deu jornades que queden per acabar la lliga per ser el màxim golejador del campionat, inscriuria el seu nom en el palmarès d'un guardó honorífic que han guanyat set jugadors al llarg de la centenària història del Barcelona. Un d'ells, l'asturià Enrique Castro Quini, el va guanyar en dues ocasions, les temporades 80/81 i 81/82, per afegir-les a les tres en què ja havia estat pitxitxi amb l'Sporting de Gijón. Abans de Quini, els blaugrana que havien acabat lligues com a màxims golejadors havien estat Martín la 42/43,

César la 48/49, Re la 64/65, Rexach la 70/71 i Krankl la 78/79. Romário ho va ser la temporada 93/94, complint la promesa de marcar trenta gols que va fer quan va arribar al Barça, i Ronaldo en va fer 34 la 96/97, en l'última ocasió en què un blaugrana ha acabat dalt de tot de la llista de golejadors. Els gols i els títols, però, no van sempre junts. Només César i Romário van poder celebrar el seu triomf individual sabent que els seus gols havien contribuït a fer que el Barça guanyés la lliga aquella mateixa temporada.

Sergi Barjuan és optimista amb l'equip

➤ Creu que el Barça treurà resultats positius a curt termini

➤ Demana que no es valori la plantilla partit a partit

SERGI DE JUAN
Barcelona

El defensa del Barça Sergi Barjuan, tot i que la plantilla tenia festa, va estar ahir a les instal·lacions del club per continuar el seu procés de recuperació de la lesió que es va fer en el partit contra el Roma. Tot i esforçar-se amb l'objectiu de tornar a l'equip el més ràpidament possible, és molt probable que no es recuperi a temps per jugar el gran derbi contra el Real Madrid del dia 16 de març.

En declaracions a Ona Catalana, el capità del Barça es va mostrar confiat amb l'equip, que a curt termini s'enfrontarà al Betis al Manuel Ruiz de Lopera, el Liverpool i el Real Madrid. «L'equip està fort, està bé físicament i surt al camp convençut de les seves possibilitats», va afirmar. El jugador blaugrana va justificar la desil·lusió de l'afició amb la irregularitat que està mostrant l'equip aquesta temporada i demana que «no es facin valoracions resultat a resultat». També va pronunciar-se sobre la igualtat que hi ha en l'actual lliga espanyola: «Avui estem a dalt de tot i dissabte si perdem estarem a baix de tot». El capità blaugrana va aprofitar per posar fi al debat de les alineacions i de la tàctica de l'equip que es va iniciar amb les declaracions de Saviola i de Xavi: «Tenim les coses clares i això ha de quedar a dins del vestidor sempre».

Sergi Barjuan té difícil estar a punt per jugar contra el Madrid. / EFE.

El capità està de baixa per lesió

El capità del Barça, Sergi Barjuan, va fer-se un esquinç del lligament lateral intern i extern del turmell esquerre en el partit contra el Roma. Aquesta inoportuna lesió, que el farà estar uns vint dies de baixa aproximadament, provocarà amb quasi tota seguretat que es perdi el transcendent partit de lliga de campions contra el Liverpool al Camp Nou i el gran clàssic de la lliga espanyola contra el Real Madrid.

Un cop més, Sergi Barjuan va actuar com a capità i va posar fre a les possibles polèmiques que havien sorgit al llarg d'aquesta setmana com havia fet en altres ocasions al llarg d'aquesta moguda temporada.

Barça i Madrid volen l'italià Nesta

EL 9
Roma

Alberto Zaccheroni, entrenador del Lazio, va dir ahir a Radio Anch'io Sport que equips italians i també espanyols, entre ells el Barcelona, s'han interessat pel central italià Alessandro Nesta: «Fa temps que hi ha equips interessats en Nesta. No és res nou i tampoc em sembla estrany, ja que Nesta és el millor defensa del món. El Madrid, el Barcelona, el Juventus i l'Inter el volen. Crec que no marxarà si ens classifiquem

per a la lliga de campions, però si no és així, ens serà més difícil retenir-lo.» Zaccheroni espera que Nesta es quedi i poder construir un equip campió al voltant seu i del davanter argentí Hernán Crespo, però la seva continuïtat sembla poc probable després de les paraules del president del conjunt italià, Sergio Cragnotti: «El seu futur depèn d'ell, dels resultats de l'equip i també de la situació del mercat. Estem molt satisfets de rebre ofertes molt importants per Nesta. Ho trobo molt normal perquè el nostre

capità és tot un campió i un dels millors jugadors del món. Nesta no és intransferible i potser acabarà marxant. Jo crec que si finalment ho fa no es quedarà a Itàlia». Nesta podria tenir un preu al mercat de 42 milions d'euros. Zaccheroni també va parlar del migcampista basc Gaizka Mendieta, a qui es continua relacionant amb el Barcelona i que no està triomfant al Lazio: «Mendieta és un bon jugador, però encara no ha explotat. Espero que millori d'aquí a final de temporada.»

El jove davanter bètic Dani critica la defensa blaugrana

Sevilla. La nova estrella del planter del Betis, Daniel Martín «Dani», va criticar ahir la defensa del FC Barcelona afirmant que «el Barça no està bé en defensa». Dani, que s'ha fet un lloc en l'equip titular malgrat haver començat la temporada al filial, va elogiar, però, Carles Puyol, i el va definir com un jugador que «fa la feina de tots els altres defenses, perquè està per tot arreu». El davanter de Triana, que ha marcat les dues darreres jornades contra l'Athletic i el Vila-real, confia ser titular aquest dissabte «contra un gran» com és el Barça. Dani ha deixat en la suplència Amato, Joao Tomas i Victor Ikpeba. / EFE

Saviola, il·lusionat amb la possibilitat d'anar al mundial

Buenos Aires. En declaracions a la revista Al Arco, Javier Saviola va explicar que la convocatòria de Marcelo Bielsa en l'últim amistós que la selecció argentina va jugar a Cardiff li ha obert la il·lusió per jugar el mundial del Japó i Corea del Sud: «L'última paraula la tindrà Bielsa, però per a mi seria una satisfacció anar al mundial i fer un gran paper amb la selecció. El futbol és ara mateix el gran consol dels argentins.» El blaugrana va afegir que està «molt preocupat per tot el que està passant al meu país. El present està molt malament, però espero que tot sigui diferent en el futur. Si pogués, portaria a Barcelona la família i els amics.» / EFE

El Barça i la policia dialoguen sobre els efectes de la cimera

Barcelona. Membres dels serveis de seguretat del FC Barcelona es van reunir ahir al matí amb els responsables policials de la cimera europea de caps d'estat de Barcelona, per tal de treballar en la coordinació de les mesures de seguretat amb motiu dels partits del club blaugrana contra el Liverpool i el Real Madrid, que coincideixen amb la cimera i amb el fort desplegament policial. Els representants del Barça i de la policia van acordar la creació d'una comissió de treball amb l'objectiu d'informar el club blaugrana perquè aquest pugui comunicar, dilluns que ve, dia 11, totes les mesures de transit i seguretat que afectaran els seguidors. / EL 9

Un rumor afirma que Gaspart plegarà si es guanya un títol

Barcelona. El periodista de la revista *Interviú* José Manuel Muñoz va afirmar ahir al programa de Televisió Espanyola *El Rondo* que el president del FC Barcelona Joan Gaspart deixarà la presidència si el club aconsegueix guanyar un títol aquesta temporada. Muñoz, que va assegurar que Gaspart va comentar aquesta informació a cercles propers, també va afirmar que el polític de Convergència i Unió Miquel Roca es podria presentar a les properes eleccions a la presidència del club si aquestes fossin avançades després de la hipotètica dimissió de Gaspart. / EL 9

Cruyff veu el futbol a les portes de la crisi

➤ L'holandès va demanar un canvi de valors en la presentació del seu llibre

➤ Creu que el futbol perd més diners dels que guanya i que cap club va sobrat

➤ A la tarda, el tècnic va dir que el Barça s'ho pensi bé abans de fitxar Capello

MIQUEL ROCA
Barcelona

«M'agrada el futbol» és el títol del llibre que Johan Cruyff ha inspirat a Sergi Pàmies a partir de moltes hores de conversa entre l'exentrenador del Barça i l'escriptor. De fet, que a Cruyff li agrada el futbol ja no era cap secret, però el que va quedar clar ahir escoltant-lo en la presentació que es va fer al Col·legi de Periodistes de Barcelona és que el futbol que agrada a l'holandès era més el d'abans que no pas el d'ara. En les paraules de Cruyff i en les pàgines del llibre, hi ha un aire gens dissimulat que qualsevol temps passat va ser millor, especialment, el temps en el que l'holandès estava en actiu als camps o a les banquetes.

«El futbol que va fer el Dream Team seria molt difícil de fer ara. Els calendaris estan molt carregats i la força es valora més que la tècnica. El que per nosaltres era una errada, ara va a missa. No pot ser que una tàctica limiti la capacitat creativa d'un jugador del teu propi equip», va dir Cruyff abans de tenir una sortida de les seves: «En el futbol es tracta de ser llest. Si un jugador rival es desmarca bé, la solució és no marcar-lo. Així, segur que no es desmarcarà.» L'exentrenador del Barcelona creu que la crisi de joc que es veu als camps ha portat el futbol a les portes del perill financer: «A Itàlia, Espanya i França ja no hi ha cap club que vagi sobrat, i per televisió només veig estadis buits.»

Parla a La Columna. Johan Cruyff va tirar pilotes fora quan se li va preguntar pel Barça durant la presentació del llibre, però sí que ho va fer a la tarda quan va ser entrevistat per Julia Otero al programa de TV3 La Columna. El tècnic, que al matí

Johan Cruyff repassa passat, present i futur del futbol al llibre transcrit i prologat per Sergi Pàmies. / EFE

ja havia criticat el futbol italià, va dir que el Barça «hauria d'analitzar molt bé l'estil de joc de Fabio Capello i veure gravats molts partits dels seus equips abans de fitxar-lo. Com a soci del Barça no m'agradaria veu-

re'l a la banqueta, però jo no mano i el meu vot només és un.» L'holandès també va parlar de Javier Saviola, de qui va dir que «és un noi molt jove i té dret a equivocar-se. Se l'ha de cuidar i no carregar-lo de

responsabilitats.» De la seva relació amb Rexach, va explicar que «des que vam deixar de treballar junts ha fet moltes coses que no m'han agradat. El saludaria, però això i ser amics són dues coses diferents.»

Vilaweb el presenta com a llibre de la setmana

El capítol setzè dels divuit que formen *M'agrada el futbol* es pot llegir de manera íntegra a Vilaweb.com. Aquest portal d'Internet, al qual es pot accedir també a partir de l'adreça www.el9.com, ha seleccionat l'obra de Johan Cruyff i Sergi Pàmies com a llibre de la setmana de la seva biblioteca virtual Jaume Fuster. Amb el títol de «Tenir la pilota no és suficient: cal saber què fer-ne», el tècnic holandès versa sobre el gran eix al voltant del qual gira la filosofia cruyffista, la pilota. El llibre que ha editat La Magrana «no ha de servir per donar lliçons a ningú, sinó per recaptar diners per als discapacitats», en paraules de l'holandès. L'edició del llibre és a benefici de la Johan Cruyff Welfare Foundation, sobre la qual també va parlar l'exentrenador blaugrana en la presentació d'ahir. «Jo no faig res tot sol perquè sóc un jugador d'equip. Que hi hagi el meu nom implicat més aviat m'obliga a anar en compte que ningú ens vulgui fer mal.» El tècnic també es va mostrar sensible a la causa social a l'hora de denunciar «l'explotació que alguns clubs europeus estan fent dels joves de 12 i 16 anys als quals els prometen una glòria a la qual no arriben ni un 1 per cent. Després han de viure amb el fracàs, i això no pot ser».

ENTRE BASTIDORS

JOSEP M. PUIG

L'ÀBAC BLAUGRANA

8 «Jo sempre dic el mateix...» Vuit van ser el cops que el tècnic Carles Rexach va començar amb aquestes *mitiques* paraules una frase dissabte en la roda de premsa prèvia al partit del Màlaga.

24.000

Aquesta xifra amb euros (4 milions de pessetes) és el que cobra extra Rivaldo per partit jugat amb el Barça, sense comptar el succulent premi que té per objectiu aconseguir.

Carnet de jubilació

Aquest cap de setmana Rexach ha fet prou mèrits per guanyar-se un carnet de jubilació vitalici com a entrenador del Barça. Si dissabte durant la roda de premsa prèvia al partit del Màlaga va delectar els presents amb un declaració d'intencions sobre el baix percentatge de tàctica que influeix en els resultats d'un partit de futbol, durant l'enfrontament i abans d'haver-se complert la primera part ja hauria d'haver estat acomiadat i substituït, com diuen, per l'exentrenador del Boca Juniors Carlos Bianchi. La imatge del partit Barça-Màlaga no va ser l'explosió de tècnica de Saviola, ni la celebració d'algun dels tres gols de Kluivert ni, posant-nos primmirats, l'únic llançament entre els tres pals del Màlaga que va acabar amb gol, sinó el gest de Xarli en l'1-0 fent callar algú. El tècnic havia ordenat abans del partit que els córners de l'esquerra de l'atac blaugrana els piqués Motta, però al veure que en el primer llançament de cantonada del partit per aquella banda el va fer Rivaldo i, a sobre, va acabar amb gol (al contrari de les seves ordres) va fer callar aquells que l'acusen de ser el mal dels resultats del Barça. No s'entén res, i més quan poc després Kluivert va trencar la jerarquia en el torn de llançar penals i va prendre la responsabilitat a Rivaldo. Rexach, en paraules textuales, va dir que «s'ho han manegat ells mateixos». Així si un tècnic diu

que els córners els ha de picar un jugador i en el minut dos del partit el pica un altre i, per acabar-ho d'adobar, acaba amb gol i poc després hi ha un penal i no sap ni per què no el llança el que està assignat, per què serveix Rexach si en tots els partits oficials encara no s'ha vist una jugada assajada?

FUM, FUM, FUM

Rui Costa. El Milan i el Barcelona van parlar la setmana passada per definir el futur del jugador cedit Francesco Coco. El club català, assabentat que l'equip llombard està interessat a contractar Tacchinardi (Juventus) i Ljungberg (Arsenal), va preguntar per la possibilitat de fitxar el portuguès Rui Costa.

www.calcioamanager.it

Acord amb Tiko. Segons aquesta pàgina web estatal, el FC Barcelona ha tancat un acord per a la temporada que ve amb el representant de Tiko (Athletic Bilbao). El migcampista és una de les figures de la lliga de primera divisió i ha marcat ja sis gols molt bonics, tots ells des de fora l'àrea.

www.mercatfutbol.com

ON FER-SE RIC

100-1 La victòria del Deportivo al Bernabeu demà per 0-4 en la final de la copa del Rei es canvia a Coral.com a un euro contra cent.

67-1 Si aposta 6 euros (1.000 ptes) per Luis Enrique a la casa d'apostes anglesa William Hill per ser el màxim goleador del mundial i l'asturià, és el pitxiti del campionat, pot arribar a embutxacar-se 402 euros (Unes 67.000 pessetes).

11-1 El Barcelona és el vuitè favorit per guanyar la Champions League a Ladbrokes.com. L'aposta de vint euros (3.328 ptes.) per l'equip de Rexach li pot reportar un benefici de 220 euros (36.605 ptes.) sense passar per Hisenda.

L'INTERACTIVITAT D'EL 9

Per respondre a aquestes qüestions i proposar noves preguntes envieu un correu electrònic a jmpuiga@el9.com o escriviu una carta a Entre Bastidors d'El 9 Esportiu de Catalunya, Ronda de Sant Pere 19-21, 7è, 6a. 08010 Barcelona. També per Fax: 93 481 76 88

1) La federació no ha facilitat entrada a tots els membres de la plantilla del Figueres. Creu que aquest fet ha estat per donar cabuda a més militants del PP al Santiago Bernabeu?

Ⓜ Jo, si fos jugador del Figueres, m'hauria negat en rodó a anar al Bernabeu. Ja n'hi ha prou de seguir el joc a aquests *merengues* prepotents. Força, Dépor! / Enric Julià, via correu electrònic

Ⓜ No ser ni perquè es juga aquesta competició. La copa ja hauria de ser a les vitrines del Santiago Bernabeu. / Sergi Pérez, Barcelona

2) Rexach manté Reina perquè ho creu o per portar la contrària?

Ⓜ Ho deu fer per tocar els nassos a l'afició perquè ell sap que la majoria de socis i seguidors vol que jugui Bonano. Jo crec que Reina tindria problemes per ser titular en un altre equip de primera. Si volen donar confiança a un porter jove, que ho provin amb Víctor Valdés. Els que anem al Mini, no com el Xarly, sabem que en Víctor és molt millor que en Reina. / Meribell Albert, Torredembarra

Ⓜ Perquè és amic del seu pare. / Glòria, via correu electrònic

La setmana que ve:

- ① Si Sabrina Ferilli és la musa del Roma, quina és la del Barça?
- ② La cimera de ministres s'ha fet coincidir amb el Barça-Madrid perquè Aznar no se senti sol i vegi el partit amb els ministres més conservadors?

L'EXCUSA:

Ⓜ Reina ha jugat per combatre el contraatac del Màlaga (Carles Rexach, en la roda de premsa de després del partit contra el Màlaga)

El positiu de Johann Muehlegg en els Jocs va afectar tant l'esport espanyol que l'excel·lent actuació dels atletes espanyols en el campionat d'Europa d'atletisme en pista coberta s'ha convertit en una mena de remissió dels pecats comesos pel «cas Muehlegg». El secretari d'Estat per a l'esport, Juan Antonio Gómez Angulo, s'ha omplert la boca de paraules que

EDITORIAL

Un gran orgull ferit

tenen poc a veure amb l'esforç dels esportistes, i molt amb un desmesurat orgull ferit per una medalla perduda. S'ort que algú manté el seny i el president de la Federació Espanyola d'Atletisme, José María Odriozola, es va afa-

nyar a dir que ells no havien salvat res, que no havien netejat la imatge de ningú. Que havien complit. I guanyat. I prou.

Està molt bé acabar primer en el medaller d'un europeu, però també cal tocar de peus a terra i

reconèixer que el que es va fer a Viena és el que tocava fer pels atletes que s'hi van portar. Si tu jugues amb els bons i els altres no, normalment guanyaràs tu i això és el que va passar aquest cap de setmana. El repte és a l'estiu, en l'europeu de veritat. I allà, si totes pones com a Viena, fins i tot poden guanyar més medalles que les que han guanyat aquest cop.

HO DIUEN
ELS LECTORS...

Correu: Ronda Sant Pere, 19-21, 7è 6a.
08010 Barcelona.
c/ Santa Eugènia, 42. 17005 Girona
Telèfon: 902 36 99 99
Adreça electrònica: e19@e19.com

Sense embuts

Hola companys d'El 9 Esportiu de Catalunya. Primer de tot vull felicitar-vos per la feina fantàstica que heu dut a terme amb la realització d'El 9, que sens dubte marcarà un abans i un després dins de la premsa esportiva catalana. Bé, volia comentar unes cosetes, per exemple: no m'agradaria que aquest diari es convertís en un diari esportiu regionalista, sinó en un diari esportiu d'àmbit nacional, i quan dic d'àmbit nacional em refereixo sense embuts als Països Catalans (de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó). Per això crec que a curt o mitjà termini, aquest diari hauria d'arribar al País Valencià, les Illes, a la Franja i, com no, a la Catalunya Nord (no oblidem la USAP!). Però jo proposaria un altre nom: *El 9 Esportiu Català*, perquè dient Catalunya sembla que et tanquis a la teva regió, m'enteneu? Bé, de moment tan sols això. Enhorabona. / ALEX MIQUEL I HOMET. Barcelona.

Dones i esport

Hola, sóc un vostre lector fidel i m'agradaria fer-vos una suggerència: què tal si a l'apartat d'opinions també hi haguessin articles de dones? I no em refereixo a Cristines Cubero que parlin del cor del futbol. Vull dones que donin la seva visió sobre el món de l'esport i que opinin de les notícies que succeeixen. A part d'això estic molt satisfet amb el vostre diari. Felicitats. / MARTÍ JUNYENT I MORA. Barcelona.

[ALGUNA PREGUNTA MÉS? L'ESPAI D'HUMOR DEL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO]

Fira del Culer-Accionista

Xarli Tardà ha estat aquest cap de setmana per terres gironines en una nova edició de la Fira del Culer-Accionista. Com sempre, el moment més emotiu de l'exposició ha estat la mítica subhasta d'objectes. Enguany, el lot més curiós ha estat un pèl de la Marilyn Monroe. Ningú de l'organització ha pogut explicar d'on era el pèl. Ho agraim, hauria estat impúblic aclarir-ho. Això sí, s'han subhastat nombrosos lots, però no n'hi havia cap de l'Hesperia per raons íntimes.

Per altra banda, els jugadors habituals a la banqueta també han sortit a subhasta, però una vegada més no ha aparegut comprador, ni pels pèls, davant el desconcert dels nombrosos comissionistes presents a l'acte. Cal destacar, però, l'alta cotització d'un mocador, encara humit, de l'expresident Josep Lluís Núñez. L'ha

adquirit un comprador anònim que ha estat molt maleducat en no voler dir el seu nom. Una altra peça molt preuada han estat les botes amb les quals Hristo Stòixkov va trepitjar Urizar Azpitarte. Aquest comprador tampoc no ha volgut revelar la seva identitat però ja us podem avançar que no parlava búlgar, ni tan sols en la intimitat.

L'assistència de públic ha estat nombrosa. Fonts de l'organització parlen de 50.000 visitants, mentre que el municipal de guàrdia es nega a pujar dels 637, tot i que aclareix que aquesta xifra no inclou animals de companyia. Uns dels assistents populars ha estat Anton Parera, que ha fet ofertes per més d'un lot amb el seu crit més cèlebre: «*Chusín, el precio lo pongo yo.*» Al final no ha comprat res perquè el Chusín no hi era.

EL COMENTARI DEL MANOLO
[EL NOSTRE HOME A MADRID]

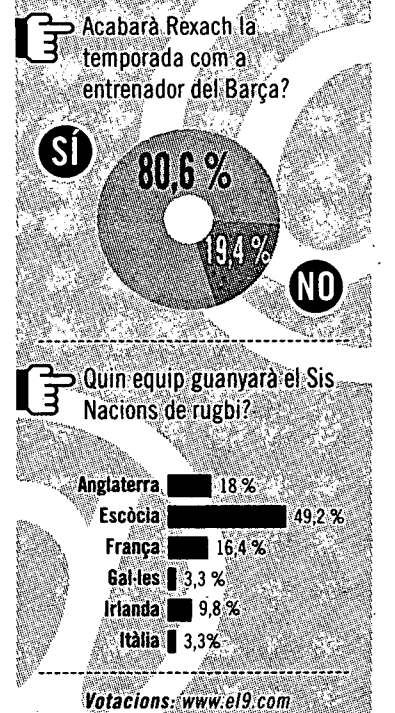
Santa Isabel

Bueno, esta va a ser la semana grande del madridismo. Este fin de semana todos los colorines ya han hablado de nosotros y de nuestra gesta en Celta. Este miércoles vamos a por la primera corona, vamos a por la Copa del Rey del Centenario, que es como hay que hacerlo. Además, se la vamos a dedicar, no a la Moreneta como vosotros, sino que se la vamos a llevar a Santa Isabel la Católica. Como dice el dicho: «Tanto monta, monta tanto, y el Madrid ganando».

LA BARRILA DE L'AVI

EL LECTOR digit@l

Educació

A Madrid fa dies que celebren la copa del Rei —o del «Vividor», com deia una pancarta al camp del Figueres— que

DUTXA FREDÀ guanyaran demà al Deportivo. Estan tan atrafegats que s'han descuidat un detall: encara s'ha de jugar. Almenys en això, Barça i Espanyol porten avantatge. Després de Sevilla i Leverkusen mai celebren res abans d'hora. En podrien prendre nota. Per precaució, però també per educació. / AGUSTÍ DANÉS.

El concepte d'espectacle, en l'esport, sovint té ben poc a veure amb els factors estrictament esportius. Al marge de la lluita per la victòria, l'espectador (l'audiència) també compta obtenir alguna satisfacció estètica addicional. Un plaer que moltes vegades el generen les filigranes dels contendents però que en no menys ocasions passa per qüestions paraesportives com la violència o la sinistralitat. En el cas de l'automobilisme, si no hi ha una bona pinya (si pot ser múltiple,

DE RABONA

Ben-Hur a les curses de fórmula 1

millor) la contemplació d'una cursa (proveu de mirar la fórmula 1 suprimint el so dels comentaries) sol resultar realment tediosa per al públic no especialitzat. L'exemple més recent, a Austràlia: la imatge del gran premi no és cap detall tècnic en un avançament, ni cap traçada apoteòsica, sinó un accident esgarrifós de Ralf Schumacher. Situacions com aquesta demostren que, fet i fet, els pilots d'avui són els Ben-Hur d'ahir. / CARLES RIBERA

[TRIBUNA COBERTA JAUME BOSQUET]

M'agrada el futbol

Primer dissabte de març i pluja a Olot. El petit va a Barcelona amb l'escola de música i he de matinar. Veurà, amb vuit anys, el Palau de la Música abans que jo amb quaranta-sis. A l'estació d'autobusos, en el moment dels acomiadaments, ho comento amb un altre pare: «És com una mona de Pasqua», em diu. Aprofito la matinada per anar fins a mercat. Demà no serà dijous, però farem àrròs. Carregat del mercat m'arribo a la llibreria. Tinc necessitat —després de llegir-ne un poema a l'*Avui*— de més poemes de Iehuda Amikhai. Els hi trobo. També els de *Pou de glaç* de Susanna Rafart. En el moment de pagar, estiro de sobre el taulell un altre llibre: *M'agrada el futbol* de Johan Cruyff, edició i pròleg de Sergi Pàmies. És potser el llibre, per a mi, en què el temps passat entre el descobriment material i la decisió de comprar-lo és més infinitesimal, pràcticament inexistent. Com a objecte, és bellíssim. Amb tapa dura i una coberta suplementària on el propi Cruyff ens mira amb mig somriure. Arribat a casa, l'engoleixo. M'emociona per instants. Sergi Pàmies aconsegueix situar-nos en el seu lloc privilegiat: unes quantes hores escoltant Johan Cruyff parlant de futbol. Veig escrit tot allò que ment i cor ja sabien: que el futbol és un joc meravellós —basat sobretot en la tècnica i en la intel·ligència— que pot fer-nos feliços i savis.

Un tresor de veritats. La veu de Johan Cruyff se sent humil en una pura constatació de les conclusions

Johan Cruyff: el seu somni és la seva vida, el futbol. / EFE

a què arriba qui ho ha estat tot en el futbol i, sabent-se posseïdor d'un tresor de veritats, vol que els altres en participin. Aquell que va aconseguir fer madurar l'afició blaugrana (és extraordinari el moment del llibre en què raona com n'és, d'absurda, la teoria que, als nens petits, no els importa guanyar o perdre) ara torna a brindar-nos l'oportunitat de ser una mica més adults quan ens comportem com a massa. *M'agrada el futbol* és un llibre altament recomanable per a tots els que, des d'una perspectiva o des d'una altra,

estimen el futbol. Allò, però, que m'ha impressionat més d'aquestes converses és el fet que el futbol, des del seu inici passional, pot esdevenir, amb el temps, un punt de partida per a la reflexió sobre la vida. El futbol també serveix per pensar. És, per tant, una font de coneixement.

Poesia i futbol. Tinc el vici sempre, en els articles que he anat escrivint per a El 9, de barrejar-hi la poesia, de citar uns versos que em serveixin per explicar-me millor. El premi

Nobel Seamus Heaney (Derry, Irlanda del Nord, 1939) és qui em dóna avui el suport —el final del poema *Un art diürn* en versió catalana de Francesc Parcerisas— que amplificarà allò que vull dir i que em suggereix el tarannà vital de Johan Cruyff: «Feliç, doncs, l'home amb aquest do natural/ per practicar des d'un bon principi allò escaient—/ la poesia, posem per cas, o la pesca; que no somnia de nits;/ i que té paisatges ben submergits que s'enlairen i passen/ com la llum a través de l'ull de la ploma o de la canya de pescar.» Allà on diu «pesca» posem-hi «futbol» i allà on diu «canya de pescar» posem-hi «pilota», i sabrem qui és el feliç: Johan Cruyff. No somnia de nits, perquè el seu somni és la seva vida, el futbol. Gràcies, Johan, per aquestes converses amb el Sergi Pàmies que som tots. Gràcies per fer-nos veure que qualsevol passió és bona si hom s'hi submergeix amb ganes d'aprendre'n coses. Gràcies per mostrar-nos, un cop més, que la vida ofereix múltiples punts des d'on arrencar el pensament i el coneixement.

I ja se sap que el coneixement porta amb ell l'amor. És veritat que el futbol ha servit —i serveix encara, dissortadament— per empobrir el pensament i per idiotitzar les multituds. Tanmateix, això no és culpa del futbol. El joc és neutre. És l'ús que se'n fa que pot ser-nos útil o perjudicial. I què hi ha de més útil que el coneixement i l'amor. L'únic sentit possible d'aquesta nostra existència efímera i apassionant.

Jaume Bosquet.
Professor de secundària

De Tenerife al CAR

Aquest matí l'Espanyol torna als entrenaments. Serà a dos quarts d'onze del matí al CAR de Sant Cugat. Els jugadors de Paco Flores van aprofitar el matí d'ahir per fer una lleu sessió als jardins de l'hotel on s'allotjaven a Tenerife abans de viatjar cap a Barcelona.

Recurs per l'expulsió

L'Espanyol presentarà recurs per la primera targeta groga que va veure Rotchen diumenge a Tenerife. El club presentarà el vídeo del partit com a fil argumental del seu recurs on es veu que hi va haver agressió. Si li treuen la targeta, Rotchen podrà jugar contra l'Athletic.

Sousa i Soldevilla

Paulo Sousa i Toni Soldevilla s'entrenaran avui amb els seus companys per preparar el compromís de diumenge. El portuguès està molt recuperat del seu edema ocular i el defensa ja ha gaudit del descans que reclamava el seu abductor.

L'efecte clàusula 10

➤ Flores no vol que es polemitzí amb la seva renovació per la clàusula 10

➤ Advoca per avançar la renovació o bé per trencar la clàusula

➤ L'Espanyol es pot trobar sense entrenador a finals del mes de maig

Paco Flores vol posar fi a les suspicàcies que genera la clàusula del seu contracte. / EL 9

Paco Flores: «Estava previst el canvi de Pacheco»

L'entrenador de l'Espanyol va manifestar ahir obertament que va haver de canviar de decisió sobre la marxa, obligat per l'expulsió de Pablo Rotchen, quan tenia decidit que sortís al terreny de joc del Tenerife Pacheco. «Tenia previst fer el canvi de Pacheco i col·locar Munteanu a la banda, però els plans se'n van anar en orris quan l'objectiu en aquells moments era anar a buscar el triomf descaradament», va dir. Amb la polèmica expulsió del defensa argentí tot va canviar: «Després només et queda la via de la contenció. A més, el Tenerife va aprofitar l'avinentesa per col·locar al camp homes d'atac.»

La mitjana anglesa ha estat la clau per normalitzar la indefinició de l'Espanyol en aquesta lliga. Però amb això no n'hi haurà prou per fer el salt de qualitat que necessita l'equip per poder dir obertament que la UEFA és l'objectiu. Paco Flores va repetir els tics de prudència que sovint l'acompanyen. «Aquí parlem de la UEFA com si fos fàcil arribar-hi. Crec que en la història l'Espanyol no ha anat més enllà de vuit cops a Europa. L'aficionat s'il·lusiona, però ha de ser conscient que l'únic que podem prometre és que els jugadors es trencaran la cara per defensar la samarreta i sumar tots els punts possibles. No podem angoixar-nos amb aquesta obsessió», va dir.

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

Paco Flores no vol que la resolució de la seva renovació pugui abonar el terreny de les suspicàcies. L'entrenador espanyolista, que quedarà renovat per una temporada més si acaba entre els deu primers classificats, creu que per evitar especulacions de qualsevol tipus «el millor és avançar la renovació o trencar aquesta clàusula». Atès el cas que l'Espanyol arribi a la darrera jornada amb l'opció de quedar entre les posicions novena i onzena, algú podria pensar que la decisió de la renovació queda en mans del tècnic. «Com a professional que sóc, això no té cap sentit. Jo sempre surto a guanyar, que quedi clar que aquest és el meu

missatge per a tots aquells que tinguin la temptació de pensar en aquest sentit. Jo no puc canviar la manera de pensar de la gent, l'únic que puc fer és tenir un comportament honrat i ja ho he dit alguna vegada: tinc la consciència molt tranquil·la». En el millor dels casos, la pròrroga per una temporada més seria imminent, però en cas contrari l'entitat espanyolista hauria d'encetar a corre-cuita negociacions amb el mateix Paco Flores o amb qualsevol altre candidat. A mitjans mes de maig aquesta possibilitat no és gaire aconsellable, fet pel qual el mateix Flores ha manifestat

que seria bo per al club i per ell mateix buscar una solució abans que arribi el maig.

Per Paco Flores, la solució d'aquest embolic està en mans del president: «És ell qui ha de decidir». Respecte a la possibilitat que el president canviï la seva posició, que fins ara és renovar per una sola temporada l'entrenador, va manifestar que desconeixia «les idees del president».

Altres opcions. No es descarta que el club estigui buscant al mercat solucions per pal·liar l'efecte de la clàusula 10. Fins al moment, el consell directiu

ha manifestat públicament que Flores és la primera opció, encara que tampoc s'amaga que l'entrenador té alguns detractors al consell. La secretaria tècnica ja s'ha posicionat obertament per la continuïtat d'aquest al capdavant del projecte esportiu dels pròxims anys, i de fet, és Flores qui avala amb els seus informes els processos de renovació de la plantilla i l'adquisició de noves incorporacions. Això, però, planteja molts dubtes al cos tècnic, que considera que és prioritari resoldre aquesta incògnita abans de prendre decisions.

Roger es nega a parlar de la seva renovació

➤ El centrecampista de Sabadell no té pressa per renovar el seu contracte

➤ Roger no es vol precipitar i esperarà esdeveniments per decidir el seu futur

➤ Soldevilla té una oferta per seguir fins al 2007 i ampliar la clàusula a 24 milions d'euros

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

Roger Garcia no ha atès la proposta de l'Espanyol per ampliar el seu contracte. No es tracta d'una negativa a una proposta concreta de renovació, simplement que ha decidit que ara no és el moment de parlar-ne i s'esperarà a veure com acaba la successió d'esdeveniments que poden afectar el futur esportiu del club els pròxims mesos per decidir-se. L'Espanyol va cridar ara fa uns dies el representant del jugador, Josep Maria Orobitg, per proposar l'ampliació per dues temporades del contracte del sabadellenc. Roger, però, ha donat allargues a la reunió. «El jugador creu que ara no és el moment per parlar de la seva renovació i així m'ho ha fet saber», va manifestar ahir a El 9 Josep Maria Orobitg. Roger Garcia acaba contracte el juny de 2003 i possiblement no es decidirà a parlar amb l'Espanyol fins a veure les línies bàsiques de la planificació esportiva, quin entrenador seurà a la banqueta i com quedarà con-

Roger Garcia acaba contracte el juny del 2003. / MIKEL LABURU

figurada la plantilla. Un altre de les raons que possiblement han influït en la decisió del centrecampista és evitar una

proposta de renovació a la baixa com les que s'estan produint les darreres setmanes i que tenen paralitzades algunes

de les negociacions.

Qui sí que ha rebut una oferta per ampliar el seu contracte és Toni Soldevilla. En aquest

cas, el jugador i el seu representant, el mateix que Roger, han obert les portes a la proposta. L'Espanyol vol ampliar fins al 2007 el seu lligam amb el jugador, revisar de passada la seva fitxa i, com és preceptiu, ampliar la clàusula de rescissió. El compromís de Soldevilla amb l'Espanyol s'acaba el 2005 i el jugador té una compensació de rescissió de 15 milions d'euros. La intenció del club blanc-i-blau és ampliar dues temporades més el compromís i ajustar la clàusula fins als 24 milions d'euros, la xifra més alta de plantilla que compartiria amb Òscar i Tamudo.

Més renovacions. Aquesta setmana és previst que es puguin coordinar les agendes de l'Espanyol i del representant de Quique de Lucas per tal de reprendre les negociacions per a la renovació del jugador. Els posicionaments d'ambdues parts no conviden gaire a l'optimisme, però en el cas del carismàtic jugador l'Espanyol mirarà de fer un gest perquè no s'escapi el juny del 2003 amb la carta de llibertat a la butxaca.

Maleïts primers minuts

M.R.
Barcelona

Últimament és una constant perillosa que l'Espanyol rebi gols en els primers minuts de cada partit. Dels 10 gols que ha encaixat a la segona volta, tres han arribat abans del primer quart d'hora de joc. El primer i més matiner dels gols encaixats va ser a Montjuïc contra el Real Madrid quan encara no s'havia exhaurit el primer minut de joc. També a Barcelona, contra el Las Palmas, l'Espa-

nyol va encaixar el 0-1 de penal al minut 10 de partit, i diumenge a Tenerife, el primer gol en contra ja havia pujat al marcador al minut 3 de joc.

Li costa molt a l'Espanyol entrar en els partits. Aquesta deficiència l'obliga sovint, sobre tot a la segona volta, a remuntar resultats adversos i haver de flirtejar amb l'èpica als darrers minuts. Aquesta dada estadística no tindria massa importància i quedaria com una curiositat més si no es comparés amb les de la primera volta.

Dels 19 partits de la primera volta, l'Espanyol només havia encaixat quatre gols en els primers 15 minuts, i dos d'ells en el mateix partit contra el Real Madrid. Sovint, el potencial ofensiu que genera l'equip amb un Tamudo enratxat i capacitat per definir, queda hipotecat per la necessitat d'equilibrar els partits amb la conseqüent despesa física que suposa. Si Paco Flores i els seus jugadors ajusten aquesta deficiència estaran més a prop de les victòries.

El madrileny Raúl va marcar al primer minut però l'Espanyol va remuntar. / EFE

El febrer filtra poc

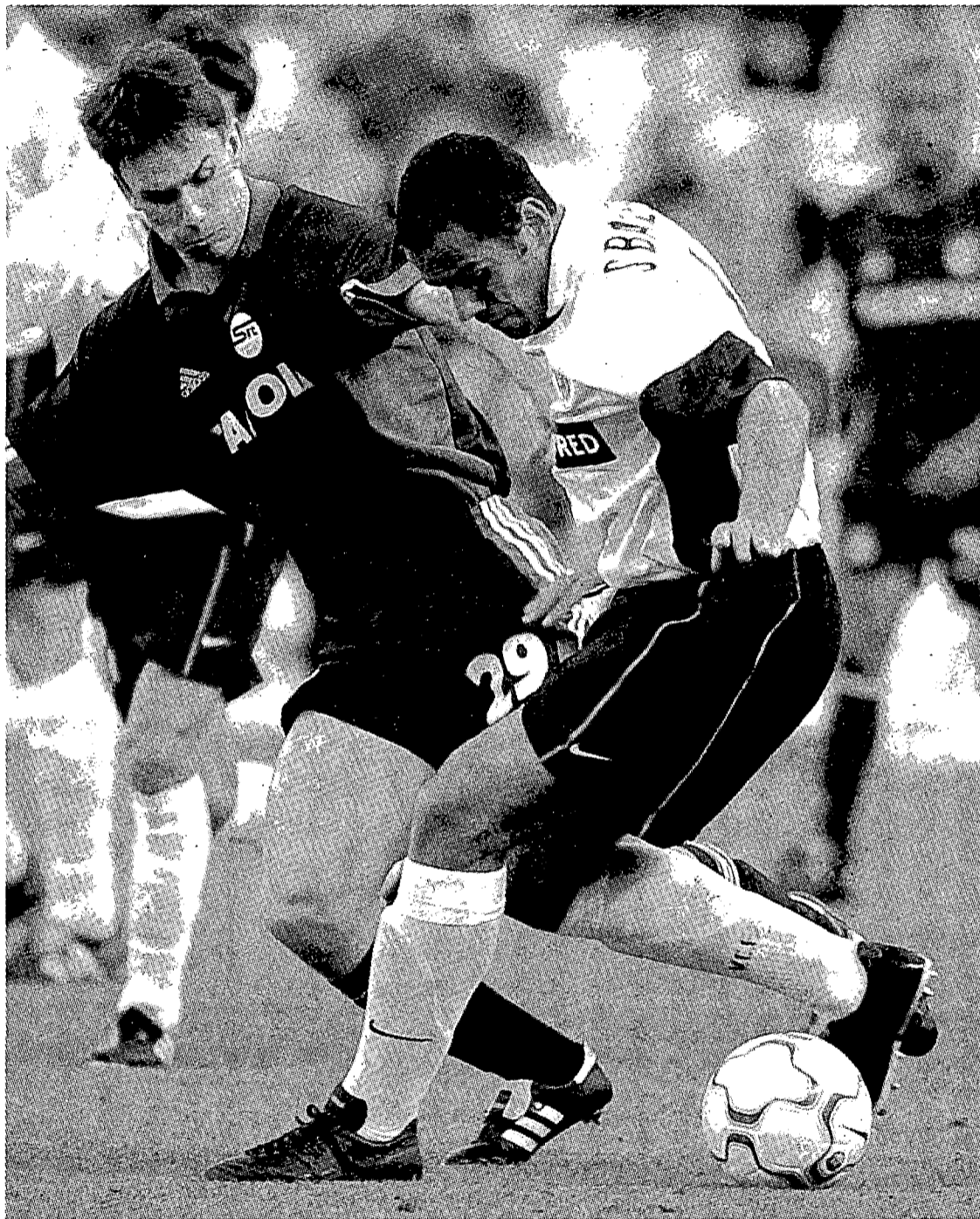
► L'últim mes només ha despenjat l'Alavés i el Celta de la lluita pel títol

► El València ha après a comportar-se i revalora les seves possibilitats

QUIM FERNÁNDEZ
Barcelona

Rubén Baraja, un dels pilars del València, es va equivocar a finals de gener predint que, en acabar el febrer, només quedarien un parell o tres d'equips, com a molt quatre, amb possibilitats reals d'esbatussar-se per guanyar la lliga. Baraja s'aferrava a la importància de la càrrega de partits que haurien de suportar els tres últims campions i a la pressió de la responsabilitat que havien d'assumir la resta. El filtre del febrer ha despenjat l'Alavés i ha constatat els dubtes del Celta, que s'ha apartat del pom de dalt assumint que s'haurà de buscar la vida per entrar a Europa. Els aspirants han gestionat correctament la càrrega de partits, però a Vitòria han fet figa i s'aferran a l'objectiu de la permanència, amb una mica de falsa modestia, tot s'ha de dir. L'Athletic reivindica un mètode de treball i la validesa de la política que ha fet servir sempre per trobar un forat que el conduïxi a la lliga de campions. A San Mamés tenen la fortuna de veure cada quinze dies Tiko i Yeste, dos jugadors madurs, llestos i amb una tècnica de xut condemnadament perfecta. Però el títol sembla que li queda lluny, igual que al Betis, que s'ha enganxat a dalt i resisteix pensant en Europa.

El València estira la lliga amb la rotunditat que li permeten els altres aspirants però es comporta com un líder i està tranquil perquè la feina no se li acumula. El Real Madrid li bufa el clatell i, fins ara, sembla el rival més ordenat, igual com el Deportivo, que és tercer, i gestiona les competicions amb desimboltura. Demà provarà d'igualar els somnis de grandesa del Madrid a la final de copa, al Bernabeu. El Betis s'ha afegit a la festa del capdamunt de la classificació des de fa dies però l'últim terç de lliga li apareixerà com la prova del nou. L'entrenador, Juande Ramos, té la mà trencada consolidant equips modestos però no li ha anat gaire bé quan li han exigint una resposta contundent. El tram final de la competició li

Salva protegeix la pilota pressionat per un jugador del Servette suís, en un partit de la copa de la UEFA. / EFE

demanarà que es posicioni i que exploti els recursos que té perquè la classificació europea no admet escassetat de recursos, ni somnis abans d'hora.

Les presses arriben per baix.
El febrer ha esvalotat la zona

baixa. L'arribada de Javier Clemente a Tenerife ha reactivat l'equip, que té més presència a la lluita per evitar el descens. Clemente té una mala peça al teler però la sap molt llarga i ningú no el descarta. El Mallorca s'ha espavilat perquè, final-

ment, han fet cas a les recomenacions de Sergio Kresic, fart de demanar un futbol pràctic, com va fer Toshack per calmar els ànims a la Real Sociedad. A Madrid no es van complicar la vida i van enfonsar el Rayo una mica més. A Vallecas, el descens és com una mena de càstig anunciat. Si Las Palmas no es desperta li passarà el mateix. Hi ha jugadors que tenen un do especial a La Palma però els problemes del club, els deutes, els neguits de les nòmines que s'endarrereixen i l'experiència agafada per força de la joventut que juga de titular cada diumenge es van notant.

La Real iguala la seva millor classificació de la temporada

Sant Sebastià. L'empat de la Real Sociedad a El Sadar contra l'Osasuna l'ha situat cinquè per la cua i li ha permès igualar la millor classificació de la temporada. El conjunt basc només havia estat en aquesta posició en la primera jornada, després de perdre a casa contra l'Athletic (1-3). La Real va treure el màxim profit de l'empat a Pamplona gràcies a la derrota del Las Palmas a San Mamés. Amb l'empat, els de Toshack van encadenar per primera vegada una sèrie de quatre partits sense perdre. / EFE

Schürer nega que fos suplent amb el Las Palmas a San Mamés per lesió

Las Palmas de Gran Canaria. El defensa argentí del Las Palmas Gabriel Schürer va negar ahir que no fos titular per lesió a San Mamés, tal com va afirmar l'entrenador Fernando Vázquez, i va atribuir la seva suplència a qüestions exclusivament tècniques. Schürer va acatar la decisió de Vázquez però no va amagar una decepció profunda per la seva primera suplència al conjunt canari. Schürer va admetre que en la seva etapa al Deportivo havia après a conviure amb la suplència. / EFE

El València ja és el millor equip de la lliga a camp contrari

València. El València ja és el millor equip a camp contrari amb 22 punts, un més que l'Athletic, que ha jugat dos partits menys a fora. Els valencianistes han guanyat cinc partits, n'han empatat set i n'han perdut només tres a fora mentre que l'Athletic n'ha guanyat sis, n'ha empatat tres i n'ha perdut quatre. En la segona volta, el València ha acumulat deu dels quinze punts que ha disputat a camp contrari. / EL9

ABANS DEL FEBRER

LLOC	EQUIP	PUNTS
1r	Real Madrid	40
2n	Celta	37
3r	Deportivo	37
4t	València	36
5è	Alavés	36
6è	Athletic	35
7è	Betis	34
8è	Barcelona	33

DESPRÉS DEL FEBRER

LLOC	EQUIP	PUNTS
1r	València	50
2n	Real Madrid	49
3r	Deportivo	47
4t	Barcelona	46
5è	Betis	46
6è	Athletic	45
7è	Celta	42
8è	Alavés	42

Es repetirà la història al Bernabeu?

► El Madrid ha perdut quatre finals de copa al seu camp i només n'ha pogut guanyar dues

► El Deportivo de la Corunya, en canvi, ha guanyat dos títols a l'estadi dels madridistes

TONI PADILLA
Barcelona

La copa del Rei i l'estadi Santiago Bernabeu no són bons amics. Al contrari del que es pugui pensar, el Madrid haurà de lluitar aquest dimecres contra la història per poder alçar el títol de copa, perquè de les sis finals del torneig del KO que ha jugat al seu camp, només n'ha pogut guanyar dues, i una d'elles va ser la final d'estar per casa contra el Castilla el 1980, una final que s'hauria pogut jugar perfectament a la Ciudad Deportiva del club blanc. L'altra va ser el 1962, quan els blancs van derrotar el Sevilla per 2 a 1.

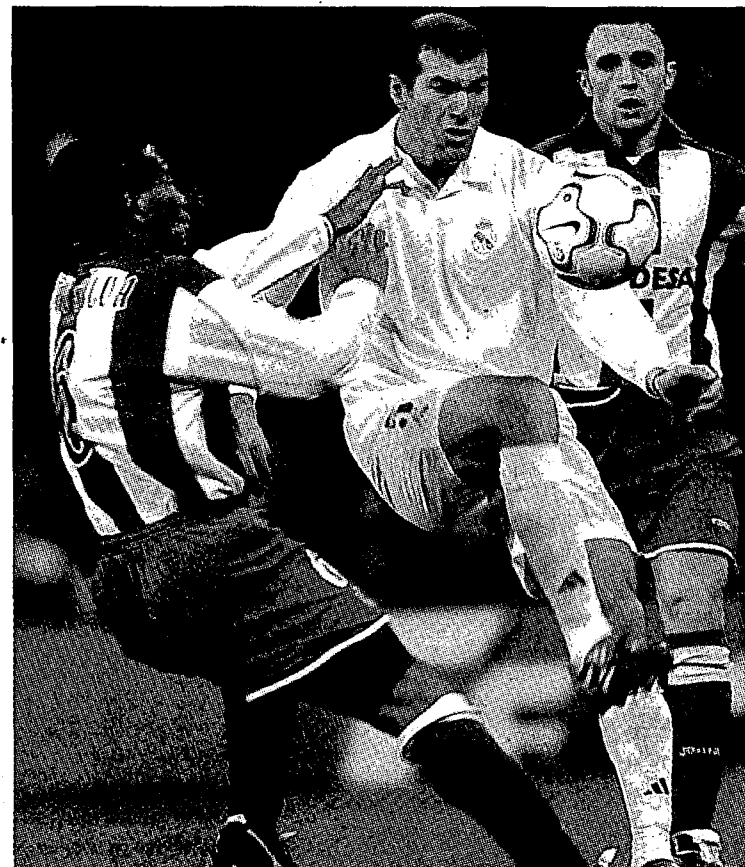
Des de la inauguració del Bernabeu, de fet, el Madrid ha vist com el Barça guanyava al seu camp més títols de copa, cinc, que no pas ells, i com el seu rival a la ciutat, l'Atlético de Ma-

drid, els derrotava en tres finals jugades al Paseo de La Castellana. Des fet, el Madrid ha guanyat més cops una copa al Calderón que no pas al seu propi camp. Abans del 1953, any que es va estrenar el camp i de la primera final de copa, que va guanyar el Barça, el Madrid havia guanyat nou copes, i curiosament només quatre a Madrid: una al Camp del Pichón, dues a l'Hipòdrom, i la quarta al camp O'Donnell. Al camp de Chamartín el Madrid mai va guanyar un títol de copa.

La primera vegada que el Madrid va jugar al seu nou estadi una final de copa va ser el 1958 contra l'Athletic de Bilbao, que es va endur el títol després de guanyar per 2 a 0. El 1960, el 1961 i el 1992, va ser l'Atlético de Madrid l'encarregat de deixar els blancs amb un pam de nas. A més, el Real Madrid des del 1993 que no es pot

imposar en la copa del Rei, quan va derrotar per 2 a 0 el Saragossa.

Per al Deportivo de la Corunya, en canvi, el Bernabeu és un camp de bons records, ja que els gallecs hi van aconseguir el primer títol de la seva història el 1995, quan el Superdépór va derrotar el València en una final recordada per la pedregada que va obligar a suspendre el partit amb empat a un gol en el minut 80. Tres dies més tard, el 27 de juny, un gol d'Alfredo va donar la copa al Dépór. L'agost d'aquell mateix any, el Dépór va guanyar el seu segon títol, la supercopa, també al Bernabeu, i contra el Madrid. En l'únic precedent de final d'un torneig entre els dos equips que lluitaran demà per la copa, els gallecs van derrotar primer l'equip entrenat llavors per Jorge Valdano per 3 a 0 a Riazor i per 1 a 2 al Bernabeu.

Zidane i Mauro Silva, en una acció del Madrid-Dépór d'aquesta temporada. / EFE

La gran incògnita blanca es troba entre els pals

A poc menys de 48 hores per a l'inici de la final, la gran pregunta que es fan els seguidors blancs ja no és saber si jugarà Figo. És saber qui defensarà la porteria blanca, després que Del Bosque ha deixat Casillas a la banqueta els dos darrers partits i ha fet jugar el porter de la copa, César. L'exporter del Valladolid va jugar un bon partit a Balaidos i sembla tenir moltes possibilitats de ser titular, malgrat que Casillas és el porter de les grans ocasions. De la seva banda, Figo sembla força recuperat de l'esquinç al turmell dret i demà podria jugar.

EL COMENTARI
XAVIER PUIG

Camp neutral

Encara hi sou a temps. Agafeu alguna de les moltes agendes que us han regalat pel vostre aniversari, sant o l'últim Nadal (aquelles que teniu apilades en un racó de l'escriptori des de l'any 86). Ara obriu-la pel mes de març i aneu directes a demà dimecres, dia 6. No està imprès en vermell perquè per poquet no van aconseguir que el 6 de març fos festiu a tot l'Estat espanyol. Ara que ja teniu l'agenda oberta per aquesta pàgina, escriviu amb lletres ben grosses: «quedar amb algú a les 9 del vespre per anar al cinema, al teatre o en aquest cafè-teatre que han tornat a obrir al carrer Baillèn de Barcelona (vejam quina obra hi fan aquest dia)».

Si no em feu cas, que hi teniu tot el dret, i el 6 de març us quedeu a casa estirats al sofà, quan premeu el botó amb el número 1 del comandament a distància de la televisió us apareixerà el José María Aznar, el

Joan Carles Primer, el Florentino Pérez o potser el Manuel Fraga. Los otros, tots junts i en aquest cas ben vius (alguns més que uns altres), a la llotja de l'estadi Santiago Bernabeu, on s'estarà jugant la final de la copa del Rei de futbol. I casualitats de la vida, un dels finalistes serà el Real Madrid en el dia del seu famós Centenari. Real Madrid-Deportivo de la Corunya en camp neutral. I quin millor camp neutral deuen pensar a la Federació Espanyola de Futbol que el Santiago Bernabeu? Tot té una explicació. El Madrid està celebrant el seu Centenari i és una deferència cap al club de Don Florentino atorgar-los la final de la copa del Rei. Si no teniu mala memòria segur que recordeu perfectament que l'any del centenari de l'Athletic Club de Bilbao, el 1998, la final de la copa del Rei es va jugar a San Mamés; l'any 1999, centenari del Barça, l'escenari va ser el Camp Nou,

l'any 2000, centenari de l'Espanyol, la final es va jugar a l'Estadi Olímpic Lluís Companys... (el Rei al Lluís Companys hauria tingut la seva conya). Per tant aquest any tocava el Santiago Bernabeu. No sabem si forma part del pacte del Pelotazo, si ho diu la Constitució o tot plegat és perquè el Rei no hagi d'afegir un viatge més a la seva atapeïda agenda. O potser, segur que deu ser això, han escollit el camp del Madrid per la seva magnífica gespa, per aquelles clapes de sorra que també s'han volgut apuntar a la celebració dels 100 anys del club de Florentino. Aquesta gespa malmesa per la famosa rèplica de la Cibeles que van plantar al bell mig del Bernabeu per celebrar el títol de lliga de la temporada passada. La deessa de la fertilitat ha estat, en aquest cas, l'antiviagra per la gespa del mític Chamartín.

Ara el gran dubte i la gran preocupació del madridisme és que el portuguès Luís

Figo s'hagi recuperat ja de la seva lesió al turmell i no es perdi la gran festa del Centenari. Seria una llàstima que un jugador nascó a jugar en el Madrid, igual que el Zidane, no participés a la final de la copa del primer dels espanyols. Perquè evidentment ningú no dubta que el Deportivo de la Corunya no li farà un lleig al Real Madrid el dia del seu Centenari i li lliurarà la copa del Rei ben embolicada i amb un llacet on es pugui llegir, amb lletres adiamantades, «¡Felicidades, campeones!». Per una setmana, per sort, ens lliurem de fer-li el pasadís al Madrid al Camp Nou el dia 16 de març, sempre que no s'inventin un decret que obligui tots els clubs de la lliga espanyola a fer una reverència al Real Madrid a l'inici de tots els partits. O, encara pitjor, un decret que obligui a abaixar-nos els pantalons.

Xavier Puig. Periodista de «Cafè Baviera» de RAC-1

LA CLASSE

Aimar reforça el València

L'acabament del període d'adaptació d'Aimar i la seva contribució al joc del València han convertit Pablo Aimar en un dels arguments més sòlids del lideratge dels valencianistes. El migcampista argentí ofereix els recursos del seu futbol i l'equip ho nota.

LA BUFETADA

Rotchen va rebre i va pagar

El defensa Pablo Rotchen va haver de pagar el beure a Tenerife. Li van clavar una bufetada, va caure a terra i l'àrbitre li va ensenyar targeta perquè es pensava que havia fet comèdia. Al final Esquinas Torres el va expulsar mostrant-li una segona groga.

EL DESAFORTUNAT

Enrabiada a Vallecas

Rodríguez Santiago va fer enrabiada els jugadors, l'entrenador, el públic i la directiva del Rayo Vallecano amb un arbitratge més aviat desafortunat durant el qual es va empassar un penal i va anul·lar un gol als de Vallecas, que cada vegada ho tenen més magre.

LES FRASES

Abelardo Fernández

JUGADOR DEL BARÇA

Ⓢ És un dia especial per a mi. Només ho puc comparar amb quan vaig debutar a primera [Després de jugar el primer partit una vegada superada la lesió que l'ha mantingut tretze mesos de baixa]

Tiko

JUGADOR DE L'ATHLETIC

Ⓢ El públic de San Mamés demanava un altre gol [El tercer gol de l'Athletic que va marcar va ser de mestre]

Miguel Ángel Lotina

ENTRENADOR DE L'OSASUNA

Ⓢ Els únics que han estat en el partit són les penyes. Per jugar a futbol fa falta una mica més de mala llet. [L'equip navarrès no es desempallega dels errors que fan patir el tècnic]

Rafael Benítez

ENTRENADOR DEL VALÈNCIA

Ⓢ Tinc un defecte: sóc molt fred i cerebral i fins que no vegi que tenim la lliga guanyada seguiré fent el mateix [A Mestalla veuran el futbol calculat fins quan calgui]

Florentino Pérez

PRESIDENT DEL REAL MADRID

Ⓢ Que el Real Madrid no guanyi res en el Centenari és una hipòtesi no contemplada [Deu estar tot lligat i ben lligat]

Luis Costa

ENTRENADOR DEL SARAGOSSA

Ⓢ Em sap greu com han acomiadat Aragón per la seva qualitat i per la persona que és [El públic es va descarregar contra el migcampista quan el van substituir]

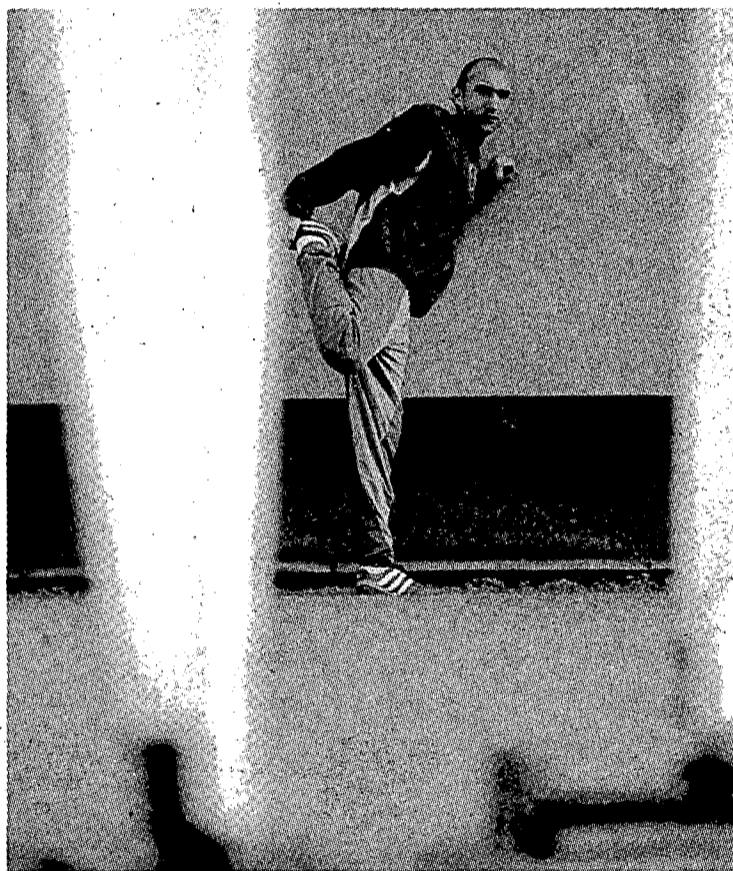
SUAR LA SAMARRETA
XAVI AGUADO

Lliga a la italiana

Semblava que ens havíem demarcat definitivament de la multimilionària lliga italiana en l'aspecte d'haver aconseguit que la majoria d'equips de la lliga espanyola (sobretot els que lluitaven pel títol o per les competicions europees) oferien als espectadors uns partits atractius on buscaven més la porteria contrària que defensar la pròpia. Vistos els partits jugats pels tres primers classificats en camp contrari, no fan més que demostrar aquest fet. Tant el Real Madrid com el Deportivo i el València, tres equips amb un gran potencial ofensiu en les seves plantilles, van tornar a plantejar els seus partits pensant més a deixar la seva porteria a zero que a anar a guanyar el partit per distanciar una mica més els seus rivals. Tots tres s'haurien conformats amb l'empat (a la innovació de donar a la victòria tres punts cada vegada s'hi dona menys importància) i a tots tres se'ls poden comptar amb els dits de la mà les arribades a la porteria contrària. Amb uns plantejaments semblants (el famós 4-2-3-1), dos pivots ultradefensius (M. Silva-Duscher, Makelele-Flavio, De Los Santos-Albelda), un mitjapunta que l'obliguen a defensar també i un punta (el llanero solitario), en definitiva mateixos esquemes que els equips punters del calcio.

En canvi el Barça, quart a la lliga i que havia adoptat aquesta postura a la italiana en els dos últims partits (València i Roma), no va tenir prou fortalesa defensiva per treure profit d'aquestes últimes visites. La sort que té el Barça és que, quan la setmana és difícil (derrotes a la Champions, conflictes extraesportius, comentaris sobre futurs entrenadors), la motivació extra dels jugadors —que multiplica la seva qualitat— i la poca resistència del rival fan que arribin els gols i d'alguna manera tapin algunes mancances que condueixen a tanta irregularitat.

Una menció especial mereixen dos detalls del partit Barcelona-Màlaga: primer l'ovació espectacular que l'entesa afició del Barça va dispensar a l'últim membre de l'era Cruyff (com se'ls devia quedar la cara a aquella gent que volia retirar abans d'hora l'A-

Abelardo, en un entrenament del Barça. / M. LABURU

belardo dient, sense coneixement, que hauria d'abandonar la pràctica del futbol). El públic no es deixa enganyar i sap quins jugadors són els que es mereixen aquests aplaudiments, els mateixos que en cada partit ho donen tot per la camiseta que defensen i que encara que no puguin jugar fan vestidor i impliquen la gent de fora a integrar-se perquè així les coses funcionaran millor i l'equip hi sortirà guanyant. I segon: el detall de Luis Enrique d'entregar-li a Abelardo el braçale de capità només de sortir al camp. Un detall no sols de paisanatge sinó de jerarquia i d'admiració cap a un dels jugadors més estimats al vestidor de Can Barça en l'última dècada. Són dos esdeveniments que cada vegada es donen menys en aficions que com més temps passa, menys motius tenen d'identificar-se amb jugadors (pel sol fet que cada vegada menys jugadors aguanten una dècada en un mateix club) i amb vestidors que cada vegada semblen més una torre de Babel. Millor li anirien les coses al Barça si el percentatge de Pitus i Luis Enriques fos més gran al vestidor.

Xavi Aguado.
Jugador del Saragossa

LES XIFRES

2 Els gols que va marcar Delfi Geli al Valladolid. El jugador gironí no havia marcat mai dos gols en un partit a primera i aquesta temporada no s'havia estrenat

5 El nombre de targetes grogues que han vist Rotchen i Urzaiz a la lliga. Cap dels dos jugadors no serà diumenge a l'olímpic de Montjuïc per jugar el partit que enfrontarà l'Espanyol i l'Athletic Club

6 Els anys que feia que Guillem Amor no marcava un gol en un partit de lliga de primera divisió. El que va fer dissabte va donar un punt al Vila-real

11 El balanç goleador de Javier Saviola a la lliga i concretament al Camp Nou

13 Els mesos que feia que el «Pitu» Abelardo no jugava cap partit d'ençà que es va lesionar al genoll en un partit amb la selecció espanyola, a Birmingham, l'any passat

15 Els gols que ha fet enguany Kluyvert a la lliga, després del «hat-trick» aconseguit diumenge, i a un per igualar l'actual líder de la llista de golejadors, Fernando Morientes

50 Els partits que ha jugat el defensa català Albert Lopo com a jugador del primer equip de l'Espanyol. Després de quatre temporades amb el club blanc-i-blau Lopo s'ha consagrat com un dels jugadors més importants de l'equip

680 Els gols que s'han marcat a primera divisió en 28 jornades de lliga, una mitjana d'encara no dos i mig per partit

mini cars
CATALUNYA
 S.L.
IMPORTADOR
 C/JAUME BALMES, 75 SANT BOI DE LLOBREGAT (BCN)
TEL. 93 652 17 53

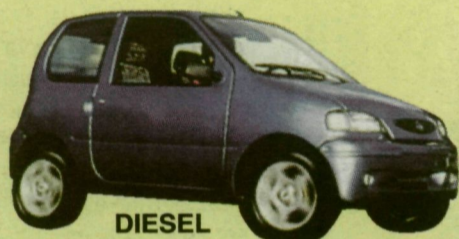
CENTRAL
 de
MICROCOCHES

ELÈCTRICS MICROCAMIONS DIESEL
 EN
 MULTIMARQUES

SENSE CARNET

ELS POT CONDUIR A PARTIR DE 14 ANYS

Finançament sense entrada fins a 10 anys

DIESEL

DIESEL ELÈCTRIC

DIESEL

Per comprar el seu cotxe no oblidí portar:

- DNI
- Última Nòmina
- Domiciliació Bancària
- Certificat de Pensionista

DIESEL & ELÈCTRIC

ACCEPTEM EL SEU VEHICLE A CANVI

DIESEL

ÚNIC EN ALUMINI

DIESEL

DIESEL

**INDEPENDÈNCIA I MOBILITAT A L'ABAST DE TOT HOM
 LLIURAMENTS A DOMICILI**

**PORTEM EL SEU MICROCOTXE A DOMICILI A QUALSEVOL PUNT D'ESPANYA
 A MÉS GRAN STOCK EN OCASIÓ, DES DE 550.000 PTES./ 3.305, 57 €**

EXPOSICIÓ VEHICLES NOUS:	C/ JAUME BALMES, 75	SANT BOI (BCN)	TEL. 93 652 17 53
EXPOSICIÓ VEHICLES OCASIÓ:	C/ M.J. VERDAGUER, 218	SANT BOI (BCN)	TEL. 93 652 17 53
SERVEI TÈCNIC POST-VENDA	C/ JAUME BALMES, 72 LOCAL 2	SANT BOI (BCN)	TEL. 93 630 90 99
RECANVIS I ACCESSORIS	C/ JAUME BALMES, 72 LOCAL 1	SANT BOI (BCN)	TEL. 93 630 90 99

SUCURSAL GELIDA (ALT PENEDE'S)
 C/VICENÇ PERELLÓ, 2-4 - 08790 GELIDA TELÈFON **617 07 18 70**
 OBERT LABORABLES
 DIUMENGES I FESTIUS OBERT DE 10 A 14 HORES

Tel. 93 652 17 53 - Tel. 93 630 90 99

LÍNEA DE AUTOBÚS L-70, des de PLAÇA ESPAÑA (BCN) a C/ JAUME BALMES, 75 (1ª PARADA davant de l'exposició) SANT BOI DE LLOBREGAT

El Mallorca recupera l'ànim en el principi de la seva lliga

La reacció passa per superar els tres propers compromisos amb rivals directes

Els jugadors admeten que el triomf al camp del Rayo no allunya l'amenaça del descens

JORDI FERRER
Palma

El Mallorca va superar la primera final. Una altra derrota hauria enfonsat encara més l'equip després d'un punt dels anteriors quinze i hauria precipitat un nou relleu a la banqueta. Sergio Kresic havia salvat la pell tot i el 0-4 contra el Sevilla i, amb el 0-2 a Vallecas, el tècnic croat i el Mallorca han recuperat l'ànim. Les angúnies acompanyaran l'equip a la lliga, però ha sortit de les places de descens abans dels propers tres partits contra rivals directes: l'Osasuna, el Tenerife i la Real Sociedad.

El Mallorca va frenar l'hemorràgia. Al Teresa Rivero va apostar pel futbol pràctic i pel contracop. Va desactivar l'empenta i el futbol directe del Rayo, molt fort com a local. El Rayo no perdia a casa des del 0-3 del Real Madrid del 25 de novembre i, davant la seva presidenta, que va tornar a arribar tard, havia encadenat quatre victòries i dos empats.

El Mallorca, per la seva banda, tampoc havia guanyat cap partit, ni a casa ni a fora, des de la metamorfosi de Mendizorroza. Aquell dia a Vitòria el Mallorca es va transformar en l'equip de l'enyorat Cúper i va apallissar l'Alavés. El 0-4 de Vi-

Eto'o va marcar al Teresa Rivero i va contribuir al final de la crisi del Mallorca. / EFE

Engonga i Olaizola, KO contra l'Osasuna

Vicente Engonga i Javier Olaizola seran baixa diumenge a Son Moix contra l'Osasuna. Engonga ja es va perdre el compromís contra el Rayo per una lesió al recte anterior de la cama dreta i no estarà recuperat per al proper partit. En el cas d'Olaizola, la seva baixa es deu a la cinquena targeta groga que ha vist a la lliga i que li comporta un partit per acumulació d'amonestacions. El Mallorca haurà de dosificar els seus recursos amb vista als últims deu partits de lliga i més tenint en compte que la línia defensiva està formada per jugadors majors de 30 anys. Miquel Soler, amb 36, és el més veterà.

tòria del 27 de gener havia quedat gairebé en l'oblit.

Molta calma. Els jugadors van comentar ahir que el descens encara és a prop. El iugoslau Paunovic, autor del 0-2, va dir que «no haurà servit de res el triomf del Rayo si no guanyem els propers tres partits». L'argentí Siviero, un dels centrals a l'última jornada, considera que l'equip no es pot relaxar.

Un policia denuncia el president de l'Osasuna

Pamplona. El president de l'Osasuna, Javier Miranda, ha estat denunciat per un policia nacional per «atemptat contra un agent de l'autoritat i alteració de l'ordre públic» després d'un incident ocorregut abans del partit de diumenge. Miranda va voler intercedir per facilitar l'entrada de dues sòcies del club a les quals s'impedia l'entrada, segons fonts del club, perquè es negaven a ser escorcollades. El president, després d'un intercanvi d'opinions, va convidar les sòcies a veure el partit des de la llotja. / EFE

El Nàstic no descarta cobrir la baixa per lesió de Jordi Masnou

Tarragona. El Nàstic no descarta ara fer una última incorporació per cobrir la baixa del lesionat Jordi Masnou i estudia la possibilitat de fitxar el brasiler Josivan, del Vilaense, equip de la segona divisió B portuguesa. El club grana, que té temps fins avui, també s'ha interessat per l'exlleidatà Stolica, a qui ha recomanat el tècnic Carlos Diarte. El preparador paraguaià, que es decanta per un migcampista de recorregut llarg, va anar a veure el jove brasiler diumenge passat. / O.M.

ELS GOLEJADORS

JUGADOR	EQUIP	GOLS (MIL)
Morientes	Real Madrid	16 (0,76)
Kluivert	Barcelona	15 (0,71)
Moisés	Sevilla	13 (0,65)
Raúl	Real Madrid	13 (0,60)
Tristán	Deportivo	12 (0,57)
Tamudo	Espanyol	12 (0,60)
Catanha	Celta	11 (0,55)
Saviola	Barcelona	11 (0,52)
Luque	Mallorca	10 (0,48)
Fernando	Valladolid	10 (0,63)
Urzaiz	Athletic	10 (0,56)
Edu	Celta	9 (0,45)
Makaay	Deportivo	8 (0,57)
Bolic	Rayo	8 (0,44)
Olivera	Sevilla	8 (0,57)
Reyes	Sevilla	8 (1,00)
Etxebarria	Athletic	8 (0,40)
Victor	Vila-real	8 (0,40)
Dario Silva	Málaga	7 (0,70)

NOTA: Text per la nota

Mor el president del Mataró

PERE GELADA
Mataró

El president del CE Mataró, Francesc Rimblas, va morir ahir víctima d'un atac de cor als 50 anys. La mort sobtada de Rimblas, que feia quatre anys que ocupava el càrrec, va commocionar els àmbits esportius maresmencs i va trasbalsar la directiva del club mataroní. El president groc-i-negre va ingressar al servei d'urgències de l'Hospital de Mataró poc abans de les vuit del matí amb una aturada cardiorespiratòria, i

durant aproximadament un quart d'hora els metges van intentar reanimar-lo, però sense èxit. El president groc-i-negre, economista empleat en una entitat bancària de la capital del Maresme, va patir l'infart a casa seva. Fa alguns anys ja havia tingut problemes de cor, va haver de passar pel quiròfan i seguia controls mèdics rutinaris, però semblava que actualment no tenia problemes de salut. Diumenge a la tarda Rimblas va assistir, com sempre, al camp municipal d'esports per veure el partit de lliga que va jugar el

CE Mataró contra el Calahorra i que va finalitzar amb victòria dels groc-i-negres (3-2).

Francesc Rimblas feia quatre anys que havia accedit a la presidència del Mataró, que ara està en el seu millor moment esportiu, però la seva relació amb el futbol mataroní es remunta anys enrere, quan estava en l'AC Juventus. Va jugar en el futbol de base d'aquest club, en el primer equip, i en va ser directiu. Quan el seu fill Kiku va deixar el Juventus es va anar desvinculant de mica en mica del club.

Francesc Rimblas.

► El jugador del Liverpool deixa el futbol temporalment per una malaltia

► L'alemany es recupera a Munic de la síndrome de Guillan-Barré

► Va jugar l'últim partit el 27 d'agost i és difícil que pugui reaparèixer abans del juny

El pitjor maldecap de Babbel

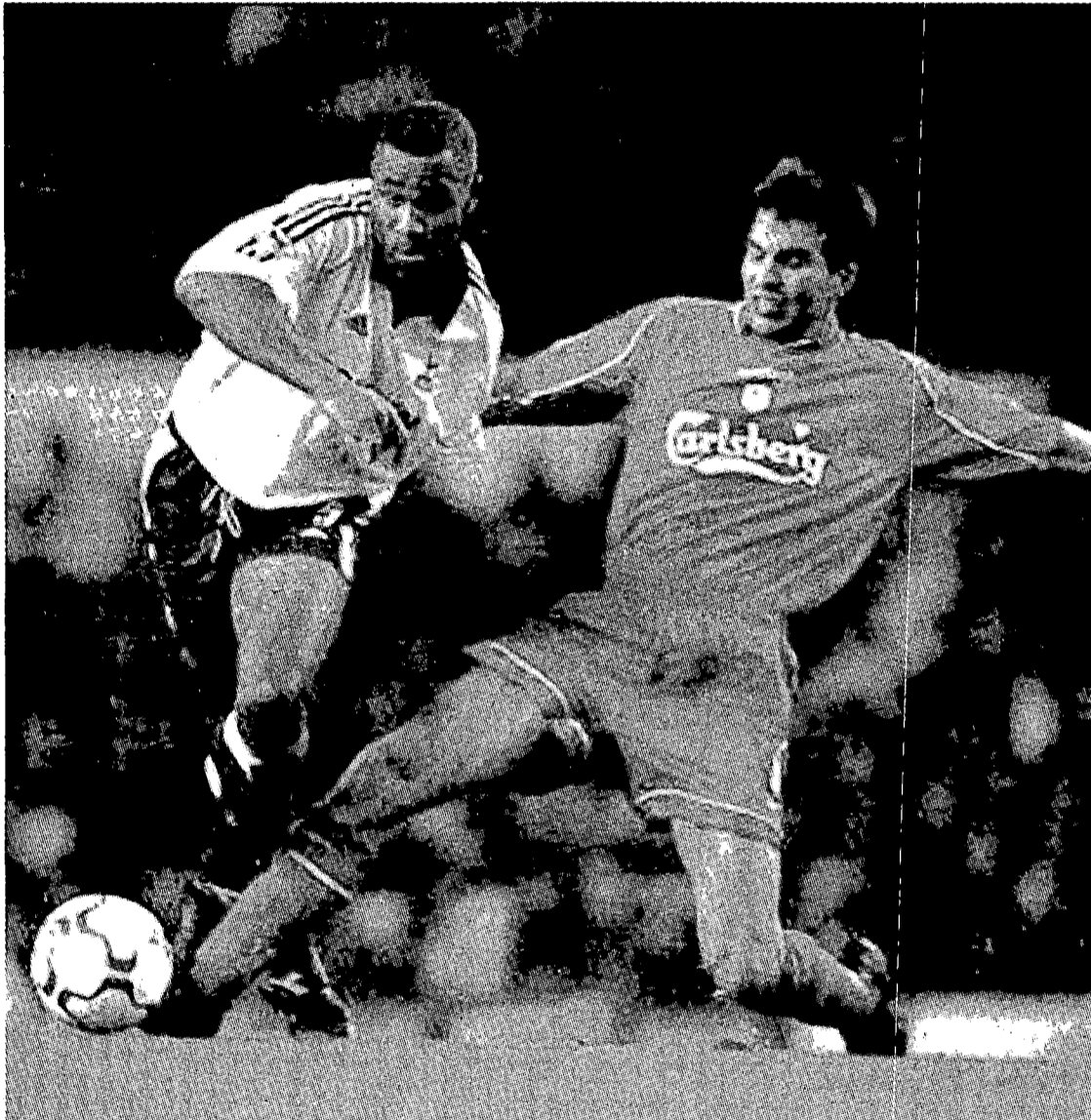
JORDI FERRER
Barcelona

La vida ja no és el mateix per a l'alemany Markus Babbel (Munic, 09-08-72). El defensa del Liverpool ha hagut de penjar les botes temporalment a causa d'una estranya malaltia. Babbel pateix la síndrome de Guillan-Barré, que afecta el sistema nerviós humà i li dificulta qual-sevol activitat. Babbel no juga a futbol des de final d'agost i segueix un tractament en una clínica de Munic. El club el va renovar fins al 2005, però és difícil que pugui reaparèixer abans del juny. El mundial és una utopia.

El defensa internacional del Liverpool va detectar a temps la malaltia i ha evitat les pitjors conseqüències. Babbel, 51 vegades internacional amb Alemanya i campió de l'Eurocopa del 1996, ho recorda: «Al principi del mes de novembre vaig notar algunes sensacions diferents a les cames i als dits i, un mes després, ja no em notava les cames ni tenia sensibilitat a les mans.» Babbel, un jugador de gran despesa física, va iniciar un tractament a Munic sota les ordres del doctor Haberl. La malaltia, que s'inicia amb la grip, provoca una inflamació del sistema nerviós a través de la columna vertebral i altera la circulació dels missatges nerviosos des del cervell fins als músculs. Els metges van haver de donar injeccions diàries al defensa per posar fi a la paràlisi de les cames.

Babbel va ser indiscutible la temporada passada en el Liverpool, la seva primera en la Premier League. Va jugar tots els partits de lliga (38) i va marcar tres gols. A més, va contribuir a aconseguir els tres títols del conjunt de Merseyside: la copa de la lliga, la copa anglesa i la copa de la UEFA (contra l'Alavés).

Només sis partits. La malaltia ha fet que Babbel només hagi jugat sis partits aquesta temporada, dos de l'eliminària prèvia de la lliga de campions amb

Babbel, en una acció de la temporada passada amb el Liverpool, és baixa a causa d'una estranya malaltia. / EL 9.

Des del segle XIX i un cas entre cent mil

La síndrome de Guillain-Barré ha pres el nom de dos doctors francesos, Geroges Guillan i Jean-Alexandre Barré, els primers a detectar la malaltia a mitjan segle XIX. Les investigacions dels dos neurolegs van adquirir dimensió pública gràcies al treball d'un compatriota seu, Jean Baptiste Octave Landry, que va batejar la malaltia com a «paràlisi ascendent». Landry va contradir el seu superior, Gubler, en el cas d'un pacient que es va presentar a l'hospital amb problemes respiratoris. Mentre Gubler parlava d'histeria, Landry va endevinar que una alteració nerviosa provocava les molèsties.

En l'actualitat la malaltia afecta una mitjana d'una persona entre cent mil. Els primers símptomes solen ser la febre i una extrema debilitat als braços com a les cames. Babbel ha explicat que, al principi, no tenia sensibilitat a les mans. La malaltia afecta igual l'home i la dona i només un 5% dels afectats mor. La majoria torna a la vida diària un cop recuperat. En casos extrems, la malaltia pot arribar a provocar la paràlisi i la interrupció de la respiració. A Gran Bretanya va néixer un grup de suport als malalts i als seus familiars (www.gbs.org.uk).

el Haka finlandès; dos de lliga, un a Anfield Road contra el West Ham i un altre al camp del Wotton Bandereres, la supercopa d'Europa contra el Bayern Munic i la Charity Shield contra el Manchester.

El davanter danès Morten Wieghorst (Celtic) és l'anterior precedent d'un futbolista d'elit amb la mateixa malaltia. Wieghorst va reaparèixer el mes passat amb el conjunt de Glasgow després de 18 mesos de baixa. Babbel és conscient que el període d'inactivitat serà llarg, però confia tornar a defensar algun dia la camiseta dels *red devils*. No juga a futbol des del 27 d'agost passat al camp del Wotton. Recuperar la salut seria ara la gran victòria.

Un seguidor del River és apunyalat i el govern estudia parar la lliga

Buenos Aires. Un seguidor del River Plate va ser apunyalat al final del partit del torneig Clausura contra el Nueva Chicago (0-0). Julio Sarabia, de 30 anys, continua ingressat després de ser intervingut d'urgència per unes greus ferides a l'abdomen. El seguidor podria ser un dels integrants amb més pes dins el grup de seguidors radicals del conjunt *millonari*. El ministre argentí d'interior, Rodolfo Gabrielli, estudiarà els incidents del cap de setmana i podria parar la lliga. / EL 9.

Luis Fernández (PSG) s'exposa a ser sancionat fins al mes de juny

Paris. L'entrenador del Paris Saint-Germain, Luis Fernández, s'exposa a ser sancionat fins al juny. Fernández va protestar el penal que va donar la victòria al Girondins de Bordeus en les semifinals de la copa de la lliga (0-1) i va veure la vermella. Llavors va empenyar el quart àrbitre i no va voler deixar el camp. Fernández ha criticat l'àrbitre Vessiere, que xiularà en el mundial, i ha dit que «es preparin els equips a qui els toqui Vessiere». A Fernández podrien caure-li tres mesos. / EL 9.

Un directiu de la FIFA nega haver comprat vots per afavorir Blatter

Zuric. Mohamed Bin Hamman, membre del comitè executiu de la FIFA, va negar ahir les acusacions d'haver subornat algun país africà per donar suport al nomenament de Joseph Blatter com a president de la FIFA. Bin Hamman va admetre que havia destinat 57.000 euros a la campanya a favor del suís el 98. El president de la Confederació Africana havia dit que partidaris de Blatter l'havien intentat comprar aquell any. / EL 9.

MÉS ESPORT

AMB MALA LLET...

La competició més democràtica

Les competicions de copa, que porten el nom del Rei, les guanyen més equips diferents que no pas les lligues, que no duen el mateix nom. Una altra cosa a agrair a la família reial.

Carla Sacramento, Marta Domínguez i Ylana Zadoroznaia mostren les medalles que van guanyar en els 3.000 m de l'Europeu de Viena. / EFE

La revàlida és

► **Les medalles de Viena s'hauran de ratificar a l'agost a l'aire lliure**

► **Els darrers anys, pocs atletes han repetit a l'estiu l'or de l'hivern**

JORDI CAMPS
Barcelona

Les onze medalles que l'equip espanyol va guanyar aquest cap de setmana en el campionat d'Europa en pista coberta han desfermat una eufòria absolutament desproporcionada amb el que suposa el campionat en què s'han aconseguit aquests guardons i amb el nivell de competència que hi va haver. Les medalles de veritat es guanyen a l'estiu, en les competicions a l'aire lliure i el mes d'agost, com cada quatre anys des del 1974, hi haurà el campionat d'Europa de veritat, on tots els països posaran en acció les seves millors armes.

No és menysprear el que els

atletes espanyols van aconseguir a Viena dir que l'Europeu en pista coberta és un campionat de segon nivell en el qual les grans figures hi van de tant en tant i que acostuma a servir per donar l'alternativa internacional a les joves promeses. L'equip espanyol va portar a Viena quasi tot el ferro que té i guanyar onze medalles, potser alguna més i tot, era quasi obligat.

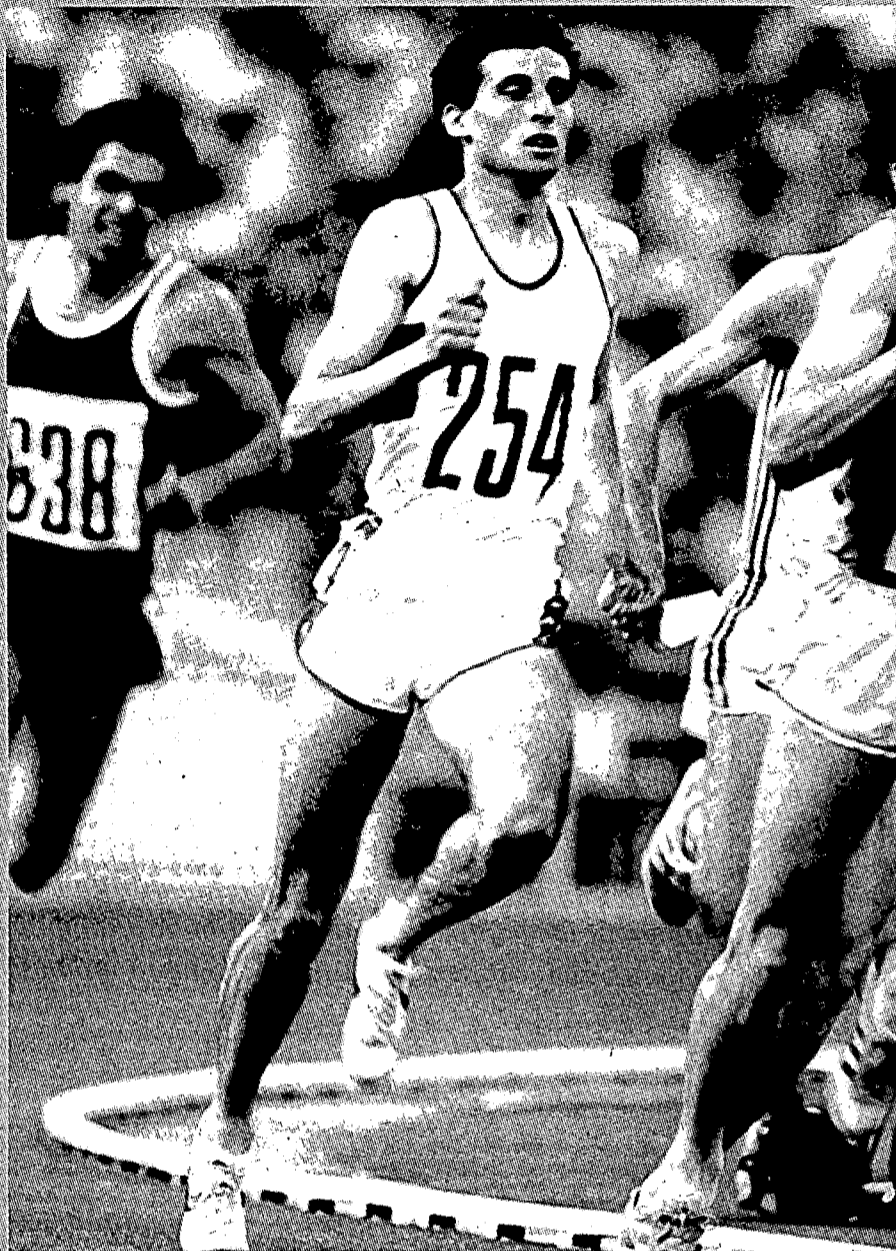
La revàlida vindrà a l'estiu, a Munic. Dels cinc espanyols

que van ser campions a Viena, quatre podrien repetir perfectament a Munic—Alberto García, Manolo Martínez, Marta Domínguez i Glory Alozie—. També hem de tenir present que a Viena no van competir, entre d'altres, Niurka Montalvo, Reyes Estévez, José Antonio Redolat, Fabián Roncero, José Ríos, Luis Miguel Martín i els marxadors. Alguns perquè no hi van anar, d'altres perquè les seves proves no es fan en pista coberta. O si-

L'atletisme espanyol pot guanyar a l'Europeu que es farà a l'agost a Munic tantes medalles com ha fet ara a Viena i aquelles sí que seran de primera divisió

gui que a Munic, l'atletisme espanyol podria guanyar tantes medalles com ha fet aquest cap de Viena. I aquelles sí que seran de primera divisió. La selecció espanyola ha guanyat 72 medalles en 31 europeus en pista coberta en tota la seva història—33 des del 1990—. En les 17 edicions dels europeus a l'aire lliure que s'han disputat els atletes espanyols han guanyat 26 medalles, 15 en les dues darreres edicions.

Els campionats d'Europa en pista coberta es van començar a disputar el 1970 després de quatre edicions del que es van anomenar Jocs Europeus. Fins el 1990 es van fer cada any, però la competència amb els campionats del món en pista

Sebastian Coe en una imatge de l'any 1981. / EL 9

Aparador deampions

Sebastian Coe, Marita Koch, Linford Christie, Dieter Baumann, Stefka Kostadinova, Maria Jose Perea, Fermín Cacho, Valeri Borzov... Tots aquests atletes, tots ellsampions olímpics o del món i alguns recordistes mundials, van guanyar la seva primera medalla dintre de la categoria sènior en uns campionats d'Europa de pista coberta com els que es van disputar aquest cap de setmana a Viena. Alguns havien pujat al podi en els campionats d'Europa de la categoria júnior, però els campionats europeus júnior estan plens de noms que prometien molt i que no van aconseguir res de sènior. Així sí, igual que els atletes abans esmentats van fer carrera després de serampions, o guanyar una medalla, en els europeus en pista coberta, el palmarès d'aquests campionats està ple d'atletes que van ser flor d'un dia i que les seves forces en aquella jornada i les circumstàncies els van ferampions. La història ens dirà com acaben algunes de les vides atlètiques que van començar el passat cap de setmana a Viena.

Sebastian Coe i Marita Koch van treure el cap en l'atletisme internacional en l'europeu en pista coberta que es va fer a Sant Sebastià el març del 1977, ara fa 25 anys. L'anglès va guanyar els 800 m i l'alemanya de l'est els 400 m. Koch va batre el rècord del món. Tots dos havien pujat al podi en l'eurojúnior del 1975 i Koch va córrer als Jocs de Montreal 76, però va ser a Anoeta on es

van revelar. Pocs coneixien Linford Christie, que ja tenia 25 anys, quan va guanyar els 200 m en l'europeu en pista coberta del 1986 a Madrid. Aquell estiu, l'anglès va confirmar la seva categoria amb el títol europeu dels 100 m a l'aire lliure que completaria amb ors olímpics i mundial. Fermín Cacho també es va estrenar com a sènior en la pista coberta. Va ser el 1990, a Glasgow, amb una plata per darrere de Jens-Peter Herold, que no va completar pas una carrera com la de l'atleta de Sòria. La francesa Marie Jose Perea va ser campiona d'Europa dels 200 m a l'Haia el 1989 abans d'encadenar títols mundials i olímpics en els 400 m. La saltadora búlgara, Stefka Kostadinova, que té el rècord de salt d'alçada des del 1987, va estrenar el seu palmarès el 1985, a Atenes, onze anys abans de ser campiona olímpica a Atlanta. Dieter Baumann, campió olímpic dels 5.000 m a Barcelona i que fa poc ha tornat a competir després d'una sanció per dopatge, va treure el cap en l'atletisme internacional amb una plata en els 3.000 m de l'europeu del 1987. Fins i tot un històric com Valeri Borzov, doble campió olímpic de velocitat en els Jocs de Munic, va obtenir el seu primer èxit com a sènior en la pista coberta. Va ser l'any 1969, amb un subcampionat en els 60 m. Borzov, a més dels dos títols olímpics, va sumar cinc títols europeus de 100 i 200 m a l'aire lliure i set de 60 m en pista coberta.

a l'estiu

coberta que es van crear el 1987, va fer que es passessin a fer cada dos anys a partir del 1992. Com que els europeus a l'aire lliure es fan cada quatre anys, només un cop cada quatre anys coincideixen els dos europeus. I les estadístiques ens diuen que pocs campions repeteixen en les dues competicions. L'any 1998, només sis, tres homes i tres dones, dels 26 atletes que van serampions en pista coberta a València van repetir a l'aire lliure a Budapest. Vuit dels campions de l'hivern van ser capaços de pujar al podi a l'estiu. L'equip espanyol va guanyar una plata i dos bronzes a València i dos or, una plata i quatre bronzes a Budapest. Què va passar? Que

els resultats depenen d'on competeixen els bons i aquell any ho van fer a l'estiu.

Quatre anys abans, el 1994, les estadístiques van ser encara més dures. Dels 25 campions en pista coberta a París, només quatre, dos homes i dues dones, van repetir a Hèlsinki a l'aire lliure. D'aquests 21 campions hivernals destronats a l'estiu, vuit van guanyar una medalla en aquells campionats. L'equip espanyol va guanyar una plata a l'hivern i tres ors, dues plates i quatre bronzes a l'estiu. Per a aquest campionat serveix la mateixa lectura que es feia respecte al que va passar el 1998, amb l'afegit que l'europeu d'Hèlsinki del 1994 va ser el del triple espanyol a la

marató, una prova que, evidentment, no es disputa en els campionats europeus en pista coberta, igual que les proves de la marxa atlètica.

Per equips. Diumenge els comentaristes de TVE només feien comptes per veure si Espanya acabava primera o no en el medaller. Fins i tot van arribar a demanar disculpes que en un esport individual es preocupessin tant d'una classificació col·lectiva però és que, com deien, era un fet històric. L'atletisme, esport individual per excel·lència, també té la seva competició per equips. És la copa d'Europa i la selecció espanyola, tant masculina com femenina, no estarà aquest any

en la superlliga. L'any passat, els homes van ser setens i van perdre la categoria, mentre que les noies van ser segones en el seu grup de la primera divisió i no van pujar. La copa d'Europa es disputa amb un atleta per equip i, per tant, serveix per veure quins països tenen un atletisme equilibrat en totes les modalitats que es disputen en pista—les proves combinades, la marató i la marxa tenen la seva pròpia copa d'Europa—. Aquesta és la gran assignatura pendent de l'atletisme espanyol, ja que en les deu darreres edicions, els nois només han estat cinc cops en la màxima categoria i les noies, dues. Aquest any el repte serà pujar de categoria.

LES MEDALLES

ANY	OR	AR	BR	TOTAL
1966	-	-	-	-
1967	-	-	-	-
1968	-	3	2	5
1969	-	1	1	2
1970	-	1	2	3
1971	-	-	-	-
1972	-	-	-	-
1973	-	-	-	-
1974	-	-	-	-
1975	-	-	-	-
1976	-	-	-	-
1977	-	-	-	-
1978	-	-	-	-
1979	1	-	-	1
1980	-	-	1	1
1981	-	2	1	3
1982	2	1	2	5
1983	1	1	1	3
1984	-	-	-	-
1985	1	-	2	3
1986	2	3	-	5
1987	1	1	1	3
1988	2	-	2	4
1989	1	2	1	4
1990	-	3	1	4
1992	2	1	2	5
1994	-	1	-	1
1996	4	-	1	5
1998	-	1	2	3
2000	1	2	1	4
2002	5	3	3	11

▶ TENNIS

Carles Moyà escala 73 llocs en la cursa deampions

▶ La victòria del tennista mallorquí en la final d'Acapulco el situa en la 22a posició

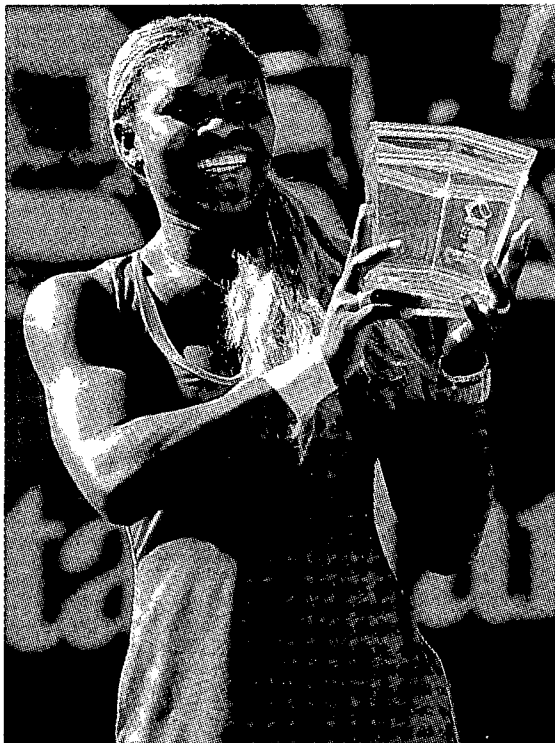
▶ En la llista d'entrades de l'ATP Àlex Corretja continua sent el millor català

A.F.
Barcelona

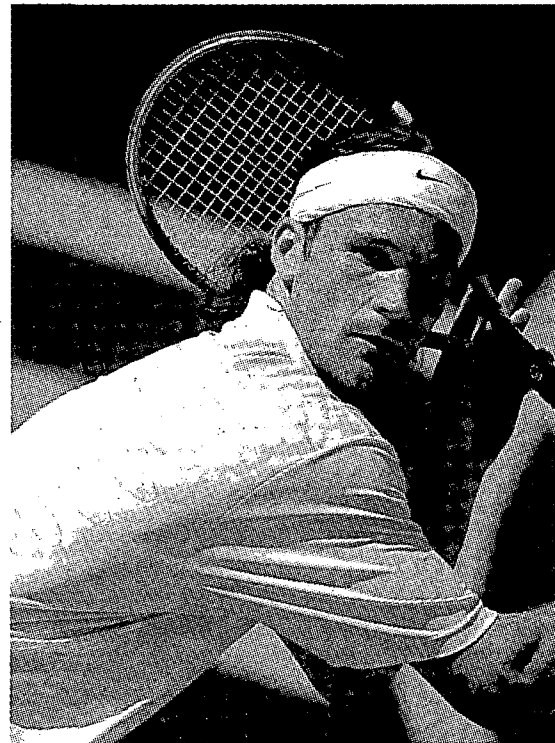
La victòria que va aconseguir diumenge Carles Moyà en el torneig de l'APT d'Acapulco, el primer que obté aquest any, li va suposar avançar 73 llocs en la cursa deampions i pujar-ne set en la llista d'entrades de l'ATP, situant-se en la 25a posició. En aquest obert de Mèxic, el mallorquí va derrotar en la final el brasiler Fernando Meligeni per dos sets a zero 7-6 (7-4) i 7-6 (7-4).

Aquesta llista d'entrades la continua encapçalant l'australià Lleyton Hewitt, que diumenge va guanyar la final del torneig de San José, a Califòrnia, contra el nord-americà Andre Agassi 6-4, 7-6 (8-6) i 7-6 (7-4). El valencià Juan Carlos Ferrero baixa un lloc en aquesta llista i se situa en quarta posició, darrere del rus Ievgeni Kafelnikov. El primer català de la llista d'entrades continua sent, una setmana més, Àlex Corretja, en divuitena posició. Albert Portas és vint-i-sisè i Albert Costa ocupa la trentena posició. Fèlix Mantilla puja tres llocs en aquesta classificació, i si la setmana passada ocupava la número 36, aquesta setmana és en la trenta-tres.

Mantilla és el primer jugador

A l'esquerra, Serena Williams, guanyadora del torneig de Scottsdale; a la dreta, Carles Moyà, guanyador a Mèxic. / EFE.

Serena, trepitjant l'ombra de la seva germana

La petita de la saga Williams segueix les passes de la seva germana Venus. Si la setmana passada era la gran qui feia història com a primera tennista negra que ocupava el primer lloc de la WTA, diumenge Serena es va proclamar campiona del torneig de Scottsdale guanyant en la final Jennifer Capriati (6-2, 4-6 i 6-4). D'aquesta manera Serena puja fins al sisè lloc de la classificació de la WTA que encapçala la seva germana Venus. La número dos del món continua sent Capriati mentre que Kim Clijsters ocupa la tercera posició. La primera catalana és Arantxa Sánchez Vicario en quinzè lloc.

català en el rànquing de la cursa deampions, en vint-i-tresena posició i amb un total de cinquanta-cinc punts. El tennista tarragoní Albert Montañés també ha ascendit aquesta setmana en la cursa deampions. Tot i perdre en les semifinals de l'Obert de Mèxic contra Carles Moyà, millora trenta-tres llocs i se situa en la trenta-cinquena posició, i ja és el segon català en la taula.

▶ HANDBOL

Barrufet, amb els millors del món

EL 9
Barcelona

El porter català del FC Barcelona, David Barrufet, ha estat seleccionat com un dels nou candidats a rebre, per votació popular, el guardó de millor jugador de l'handbol mundial de l'any 2001. L'elecció, promoguda per la revista *World Handball Magazine* i reconeguda per la Federació Internacional d'Handbol (IHF), ha designat, a més del català, l'egipci

Hussein Zaky, el coreà Kyung-Shin Yoon, el iugoslau —i actual posseïdor del guardó— Dragan Skrbic (exjugador de l'Ademar Lleó), el francès del Portland Jackson Richardson, el croat Petar Metlicic, el suec Stefan Lovgren, el rus Edouard Kokxakov i l'alemany Marcus Baur.

El català, a més de per la seva excel·lent i regular trajectòria amb el Barça de Valero Rivera, ha estat nominat per la seva actuació, brillantíssima, en l'últim

de França, en què va ser escollit millor porter del torneig. En anteriors edicions, Veselin Vujovic (1988), Talant Duixbaev (1994 i 1996), Jackson Richardson (1995) o l'extrem blaugrana Rafa Guijosa (1999) havien rebut el guardó. En l'apartat femení, destaca la presència, entre les nominades, de la russa nacionalitzada espanyola Natalia Morskova, de 35 anys i de l'equip valencià de l'Osito Eliana. El seu mundial també va ser magnífic.

David Barrufet. / EFE.

TENNIS. ATP TOUR

▶ Cursa de Campions

1. T. Johansson (Sue)	237
2. J. Novak (Txé)	148
3. M. Safin (Rus)	148
4. N. Escuder (Fra)	112
5. T. Henman (Ang)	112
6. Y. El Ayanaoui (Mar)	109
7. T. Haas (Ale)	107
8. R. Federer (Sui)	106
9. A. Roddick (EUA)	87
10. G. Rusedski (Ang)	84
22. C. Moyà	58
23. F. Mantilla	55

▶ Llista d'entrades

1. L. Hewitt (Aus)	4.295
2. G. Kuerten (Bra)	3.385
3. I. Kafelnikov (Rus)	2.775
4. J. C. Ferrero	2.760
5. A. Agassi (EUA)	2.520
6. T. Haas (EUA)	2.515
7. S. Grosjean (Fra)	2.330
8. P. Rafter (Aus)	2.310
9. M. Safin (Rus)	2.285
10. T. Johansson (Sue)	2.275
18. À. Corretja	1.485
25. C. Moyà	1.235
26. A. Portas	1.200
30. A. Costa	1.110
33. F. Mantilla	1.045
34. T. Robredo	1.040

TENNIS. WTA TOUR

▶ Rànquing

1. V. Williams (EUA)	4.790
2. J. Capriati (EUA)	4.767
3. K. Clijsters (Bel)	3.695
4. M. Hingis (Sui)	3.663
5. L. Davenport (EUA)	3.567
6. S. Williams (EUA)	3.209
7. J. Henin (Bel)	2.987
8. J. Dokic (Iug)	2.974
9. M. Seles (EUA)	2.864
15. A. Sánchez	1.548
24. A. Montolio	1.033

GOLF

▶ Rànquing mundial

1. T. Woods (EUA)	13,72
2. P. Mickelson (EUA)	8,87
3. E. Els (Saf)	7,84
3. D. Duval (EUA)	7,03
4. S. García	6,73

▶ Ordre de mèrit

1. J. M. Olazábal	476.124 E.
2. R. Goosen (Saf)	395.917
3. E. Els (Saf)	387.201
4. J. Sanderlin (Sue)	310.732
5. R. Johnson (Sue)	239.759
9. S. García	188.876

▶ PGA Tour

1. C. DiMarco (EUA)	1.175.254\$
2. K. Sutherland (EUA)	1.151.115
3. J. M. Olazábal	1.076.036
4. S. McCarron (EUA)	1.073.626
5. J. Kelly (EUA)	1.035.950
6. S. García	920.380

ESQUÍ

▶ Copa del món. Homes

1. S. Eberharter (Aus)	1.492
2. K. Aamodt (Nor)	990
3. D. Cuhe (Sui)	904

▶ Copa del món. Dones

1. M. Dorfmeister (Aus)	1.031
2. R. Goetschl (Aus)	931
3. S. Nef (Sui)	804

● La russa Anna Kournikova va perdre en les semifinals del torneig d'Acapulco tot i ser la segona cap de sèrie

● Les millors jugadores del circuit eren a Scottsdale, però tampoc així va poder guanyar per primer cop un torneig

● Només ha assolit títols en dobles, la majoria fent parella amb Martina Hingis, com el darrer obert d'Austràlia

Rossa busca títol

JORDI PLA
Barcelona

Aquest cap de setmana Anna Kournikova va perdre en les semifinals del torneig d'Acapulco. No importa ni amb qui, ni per què, francament. Des que és professional (1996, tot i debutar el 95 amb 14 anys i amb una wild card a Moscou), encara no ha guanyat mai cap torneig individual, cosa que, francament, tampoc importa. Altres jugadores dubtarien de la seva vàlua com a tennistes i potser ho haurien deixat. Ella no, continua jugant, en molts tornejos per contracte (com aquest d'Acapulco) i continua fent-se d'or. Pels organitzadors, és millor la seva (sola) presència, que tres o quatre top 10. Les raons són evidents i ja les sabem.

Lycos la va considerar l'esportista (?) més popular del 2000 i el 2001. Al mateix 2000, la revista *Forbes* va col·locar-la 58 del món a la llista dels 100 personatges més afortunats (que vol dir, amb més quartos i més *glamour*). Era l'única esportista (?) femenina que hi apareixia. Ni Hingis, ni les Wi-

lliams. La Kournikova.

Així com la fama i els diners li han vingut sense cap esforç, la cosa tennística sempre se li ha resistit. Ha jugat 276 partits a la seva carrera i té un balanç de 177-99. Només en tres ocasions ha arribat a la final d'un torneig, la darrera fa dos anys. En dobles, ha guanyat en dues ocasions, sempre amb Martina Hingis, l'obert d'Austràlia i 12 tornejos més. El seu tarannà individual als grans té com a única fita una semifinal el 97 a Wimbledon. El novembre del 2000 va arribar a ser la número 8 del món.

Té 20 anys, fa 1m73 i pesa 56 quilos. Té potència però no precisió ni concentració. La seva progressió en el rànquing ha estat constant fins l'any passat, quan una lesió al peu va treure-la de les pistes 14 tornejos i la va enfonsar al rànquing. Ara és la 67 del món. A la publicitat i al joc fora de les pistes sí que és la primera. No és estrany, per a una jugadora que basa tot el seu joc en el físic.

Anna Kournikova en una sessió d'entrenament durant el torneig de Dubai d'aquesta temporada. / EFE

MOTOR

Raikkonen continua cremant etapes en la fórmula 1

El finlandès va pujar al podi a Austràlia en la primera cursa amb un McLaren

Va debutar l'any passat amb només 23 curses de monoplaques en la seva carrera

JOSEP CASANOVAS
Barcelona

Quan Peter Sauber va començar a parlar del possible fitxatge de Kimi Raikkonen per a la temporada 2001 va esmicolar totes les progressions meteòriques dins la fórmula 1 dels temps moderns. La idea del propietari de l'equip Sauber va fer frondar tots els esquemes. Com era possible que un pilot de 21 anys i amb només dues temporades d'experiència en monoplaques i, a més, de fórmula Renault, és a dir, dels petits, pretengués tenir un lloc dins la que vol ser la disciplina més exemplar de l'automobilisme esportiu? D'acord, Raikkonen acabava de guanyar el campionat britànic d'aquella categoria, però, només 23 curses de monoplaques en el seu actiu no eren precisament una experiència sòlida. Ni tan sols, bàsica.

La intenció de Peter Sauber va esverar tant el galliner que fins i tot la FIA va dubtar, amb una lògica indiscutible, de concedir la llicència a aquell futur nou arribat a la fórmula 1. I és que el precedent més immediat, Jenson Button, ja havia comportat interrogants quan Frank Williams el va incorporar al seu equip amb només 20 anys i únicament dues temporades en monoplaques. Això sí, de fórmula 3; una categoria trampolí cap a la fórmula 1.

El cas, però, és que el jove finlandès ja va puntuar en el seu primer gran premi (Austràlia) en acabar sisè i quan encara, sobre el paper, tenia una súperlicència provisional i, per tant, amb data de caducitat. A aquell resultat van seguir dues quartes posicions en els GP d'Àustria i el Canadà, i una cinquena al de la Gran Bretanya. I el desè lloc en la classificació final d'un campionat en què va ser la revelació (honor del qual també es va fer mereixedor Fernando Alonso) i en què va rebre cada vegada més les atencions del que era el seu punt de referència: ni més ni

Kimi Raikkonen, en un descans durant les proves fetes al Circuit de Catalunya. / JOSEP CASANOVAS.

El pròxim pas seran els karts?

Raikkonen no és un cas únic. Només cal veure Button o Alonso (aquest últim va guanyar la fórmula Nissan en la seva primera temporada fora dels karts i després va brillar en la fórmula 3.000 abans de debutar amb Minardi amb només 20 anys) o, el més recent, el de Felipe Massa. El brasiler va debutar diumenge, també amb 20 anys, com a substitut de Raikkonen a Sauber. Igual com tots els pilots citats abans, Massa ha arribat molt jove a la categoria reina, amb els títols de fórmula Renault europea i italiana del 2000 en el seu poder i amb la posterior participació en l'Euroserie de fórmula 3.000, un campionat bàsicament italià. Queda, doncs, demostrat que l'edat no és cap impediment per pilotar un fórmula 1 i a més fer-ho bé. Ara la qüestió és: fins on arribarà el compte enrere? Tenint present que més d'un pilot ha dit que les reaccions d'un kart són les més similars a les d'un fórmula 1, tot és qüestió d'esperar a veure què passa. Per si de cas, Ron Dennis i Mercedes són els protectors de Lewis Hamilton, un dels actuals valors del karting.

menys que el també finlandès Mika Hakkinen, el doble campió del món. A més dels bons resultats i també d'alguns en-

surts, Raikkonen va demostrar, per damunt de tot, una maduresa impròpia de la seva edat i experiència. Tanta que Ron

Dennis, el propietari de McLaren, va decidir posar-lo en el lloc de Hakkinen quan aquest va anunciar la seva semiretirada per a aquest any.

Doble efecte. Aquesta operació va tenir dos beneficiaris: d'una banda, Dennis treia de l'òrbita de Ferrari —subministradora de motors a Sauber— un pilot extremadament prometedor. I de l'altra, Peter Sauber rebia pel traspàs una compensació econòmica d'aquelles que no arriben massa sovint. Després d'una pretemporada encoratjadora, diumenge va arribar la primera consagració de Raikkonen, quan va pujar al podi del seu primer gran premi com a pilot de McLaren, després d'una cursa de gran valor. La segona serà el dia que guanyi un GP, un dia que, pel que sembla, no ha de trigar a arribar.

DESCACS

Ponomarev guanya Adams i Vallejo torna a fer taules a Linares

Linares (Jaén). La novena jornada del torneig de Linares va aixecar menys expectació que d'altres dies a causa del descans del número u del món Gari Kasparov. En les tres partides disputades, Paco Vallejo va tornar a fer taules, en aquesta ocasió amb Viswanathan Anand, el tercer del món. En una altre de les partides, el campió del món Ponomarev va guanyar l'anglès Adams i en la tercera Shiroves va imposar a Ivantxuk. / EFE

CICLISME

Ni Lance Armstrong ni Jan Ulrich seran a la volta a Murcia

Múrcia. Ni Lance Armstrong, rei del pilot internacional des de fa tres anys, ni l'alemany Jan Ulrich. La volta a la Comunitat Murciana s'ha quedat sense dues de les seves màximes atraccions. El primer per problemes d'estómac i l'alemany per problemes en un genoll. Els aficionats s'hauran d'accontentar amb l'italià Marco Pantani, guanyador de la prova el 1999 i que també té dos triomfs d'etapa de la prova. / EL 9

NATACIÓ

El català Cabello participarà tot sol en el mundial de piscina de 25 m

Barcelona. El català Brenton Cabello serà l'únic component de la selecció espanyola que participarà en el campionat del món de natació en piscina de 25 metres que es farà el mes d'abril a Moscou. Cabello, que pertany al CN Sant Andreu, participarà en els 100, els 200 i els 400 m estils. La russa nacionalitzada Nina Jivanevskaia no hi participarà perquè ha canviat el seu pla d'entrenament. / EFE

La copa de tots

➤ Des de dijous el pavelló olímpic de Vic acollirà la fase final de la copa

➤ Setze equips s'han endut el títol d'una competició on no valen favorits

ANNA FERRER
Barcelona

El pavelló olímpic de Vic acollirà des de dijous i fins diumenge la fase final de la copa del Rei d'hoquei sobre patins. El partit FC Barcelona-CE Noia enceta una nova edició de la competició estatal més antiga de l'hoquei sobre patins, la que té més varietat de campions i la que s'ha disputat de maneres més diferents. Els altres partits de quarts de final són el Lleida-Vic, el Liceo-Voltregà i l'Igualada-Blanes.

Una copa i molts campions. L'any 1944 es va jugar la primera final de la copa del Rei, que va guanyar el l'RCDE Espanyol. Des d'aleshores un total de setze equips diferents han aconseguit el triomf final. L'equip que ha guanyat en més ocasions aquesta competició és el FC Barcelona, que s'ha imposat tretze vegades. L'Espanyol (11), el Liceo (8), el Reus (6), el Voltregà (5), el Vilanova (3), l'Igualada (2), el Dominicos, La Cibeles, el Mataró, el Club Patí, la Unió Barcelona, el Reus Ploms, el Noia, el Vic i el Blanes (1) són els altres equips que s'han repartit els títols.

El tipus de competició permet que hi hagi diferents guanyadors, però també facilita que un mateix equip arribi repetides ocasions a la final i acabi perdent. L'equip que més finals ha jugat és el FC Barcelona, que tot i guanyar-ne 13 n'ha perdut 9. L'equip que més fi-

El campió de la passada edició de la copa del Rei, el Viva Hábitat Blanes, celebra el títol aconseguit contra el Voltregà a Sant Sadurn d'Anoia. / M. LLADÓ

Només un dels vuit equips no ha estat campió

En l'edició de la copa de la temporada passada només un dels vuit equips que va jugar a Sant Sadurn d'Anoia la fase final del torneig no havia aconseguit mai el títol. Era el Viva Hábitat Blanes, que va ser justament l'equip que va acabar guanyant-lo després d'una brillant i inesperada trajectòria. En els quarts de final el Blanes va eliminar al Reus Deportiu en la tanda de penals (5-4), en les semifinals va fer fora de la competició l'Igualada (3-2) i en la final es va imposar al Motul Voltregà també per un ajustat 3-2. Aquest any es repeteix la situació: només un dels vuit equips que estaran a Vic a partir de dijous no ha guanyat la final de la copa, el Lleida Llista Blava. A més a més, els lleidatans no han participat mai en una copa que se celebri amb l'actual sistema de competició. Si el Lleida juga aquesta fase final és en detriment d'un equip dels habituals en les fases finals de la copa i un dels històrics de l'hoquei sobre patins català, el Reus Deportiu. L'equip reusenc va fer una primera volta de la lliga molt irregular, va acabar en desena posició i no es va classificar per jugar aquesta fase final. El Reus no guanya la copa des de la temporada 1982/83.

nals de copa ha perdut és el Voltregà amb 13, tot i que també n'ha guanyat 5.

Des que va començar la lliga de divisió d'honor, fa 32 anys, sis equips han estat campions

en aquest torneig, mentre que en la copa, en els mateixos anys han estat onze els campions diferents. La diferència es veu més clarament a partir de 1990, quan el Dominicos va sorprendre

en una final que va guanyar contra el Reus Deportiu (2-1) en un torneig que recupera les finals a partit únic. En aquests dotze darrers anys només tres equips s'han proclamat campions de la lliga, mentre que a la copa han estat set els clubs que s'han adjudicat el triomf final. A la lliga tres noms propis, el Liceo —amb dos títols— i l'Igualada i el FC Barcelona —amb cinc cadascun—. A la copa, tot i que es repeteixen el Barça, l'Igualada i el Liceo també hi són el Dominicos, el Noia, el Vic i el Blanes.

També és en aquesta competició que per primera vegada es va proclamar campió un equip no català. Fins l'any 1980 en totes les competicions un equip català s'endua el títol, però aquest any es va trencar la ratxa. La Cibeles va guanyar el FC Barcelona (4-0) en una final disputada a Salamanca. El primer títol no català a la lliga va arribar la temporada 1982/83 i va ser per al Liceo.

ELS TÍTOLS

ANY	LLIGA	COPA
1969-70	Reus	Reus
1970-71	Reus	Reus
1971-72	Reus	Barcelona
1972-73	Reus	Reus
1973-74	Barcelona	Voltregà
1974-75	Voltregà	Barcelona
1975-76	Voltregà	Vilanova
1976-77	Barcelona	Voltregà
1977-78	Barcelona	Barcelona
1978-79	Barcelona	Barcelona
1979-80	Barcelona	Cibeles
1980-81	Barcelona	Barcelona
1981-82	Barcelona	Liceo
1982-83	Liceo	Reus
1983-84	Barcelona	Liceo
1984-85	Barcelona	Barcelona
1985-86	Liceo	Barcelona
1986-87	Liceo	Barcelona
1987-88	Noia	Liceo
1988-89	Igualada	Liceo
1989-90	Liceo	Dominicos
1990-91	Liceo	Liceo
1991-92	Igualada	Igualada
1992-93	Igualada	Igualada
1993-94	Igualada	Barcelona
1994-95	Igualada	Liceo
1995-96	Barcelona	Liceo
1996-97	Igualada	Liceo
1997-98	Barcelona	Noia
1998-99	Barcelona	Vic
1999-00	Barcelona	Barcelona
2000-01	Barcelona	Blanes

MOTOR

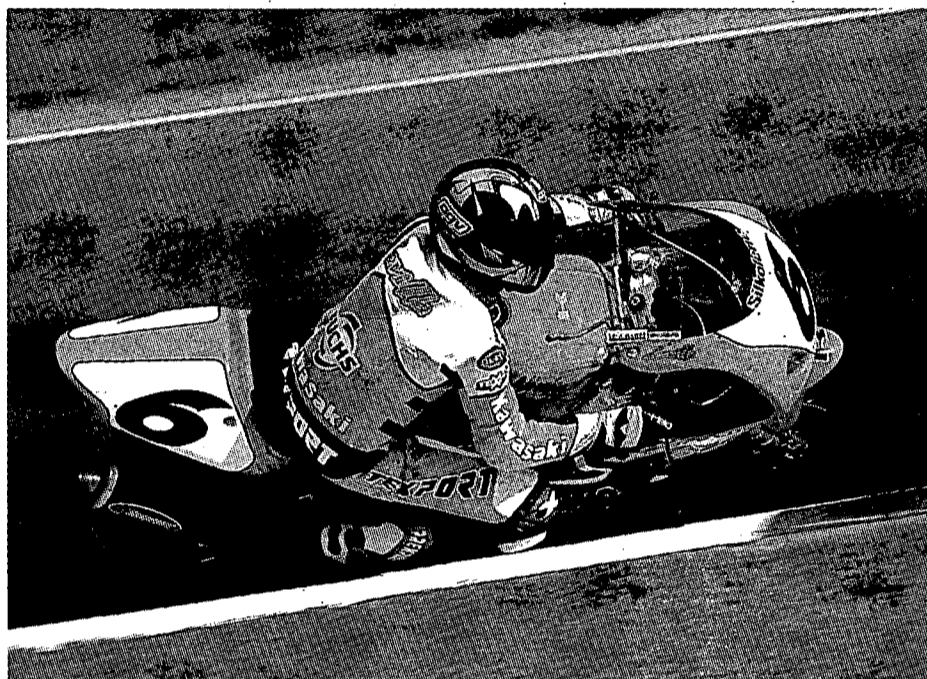
Xaus serà favorit en el mundial de superbike

► Bayliss, company d'equip i actual campió, serà el seu gran rival

► La competició comença el cap de setmana vinent al circuit de Xest

Els pilots de Sant Cugat del Vallès i de Tarragona Rubén Xaus (Ducati) i Gregori Lavilla (Suzuki) seran, juntament amb l'alicantí Juan Bautista Borja (Ducati), els únics representants estatals en el campionat del món de superbike, que començarà el cap de setmana vinent al circuit de Xest, al País Valencià.

Després dels triomfs en les últimes curses de la temporada passada, aquest any Xaus serà una de les promeses més fermes a endur-se el títol final, juntament amb el seu company d'equip i actual campió, l'australià Troy Bayliss, i el nord-americà Colin Edwards.

Gregori Lavilla, durant una cursa de la temporada passada. / EL 9

► HOQUEI SOBRE GEL

El FC Barcelona s'enfrontarà al Jaca en la final de la lliga

Jaca. El CH Jaca, actual campió de lliga i de copa, serà el rival del FC Barcelona en la final de la lliga estatal d'hoquei sobre gel, després que el cap de setmana es va classificar en guanyar contra el Txuri Urdin per 8 a 2 en el partit de desempat de les semifinals, que es disputava al millor de tres partits. La final, que tindrà lloc entre el 9 i el 23 de març, serà al millor de cinc partits. El Barça es va classificar després de vencer en les semifinals el CG Puigcerdà en dos partits. En l'anada, disputada a Puigcerdà, els blaugrana es van imposar per 3 a 5, mentre que en la tornada van guanyar per un contundent 6 a 0. / EL 9

► BÀSQUET

Doug Overton deixa el Barça per tornar a l'NBA

Barcelona. El base nord-americà Doug Overton i el Barça de bàsquet van arribar ahir a un acord per trencar el contracte que els unia fins al 17 de març. Overton ha rebut una oferta per ser el tercer base dels Clippers de Los Angeles. Així i el fet que Jasikevicius ja pugui jugar han estat els motius que han portat el jugador i l'equip català a prendre la decisió. Als «Clips», Overton serà el reserva de Jeff McInnis i Earl Boykins, i substituirà Kenyon Dooling, que ha tornat a recaure dels problemes físics que tenia. / EL 9

EL 9
ESPORTIU DE CATALUNYA

ANUNCIS CLASSIFICATS
902 36 99 99

RELACIONS

MILIONÀRIA ESTRANGERA sense família, busca company per accedir herència.
Tel. 906 422 925
Ref. 0.5022245

OSONA-VALLÈS ORIENTAL. Noies. Residents busquen amicitat, relacions esporàdiques.
Tel. 906 426 575
Ref. 0.5022241

SENYORA BUSCA HOME, 25-50 anys per a sexe, gratífic.
Tel. 906 428 398
Ref. 0.5022242

TERRASSA-SABADELL. Amicitat, relacions formals, esporàdiques, operadores atrevides. Atreveix-te!
Tel. 906 42 81 85
Ref. 0.5022240

RELAX

«LES INFERMERES». Busques un ambient relaxat, net i de màxima discreció? Vine no te'n penediràs.
Tel. 972 21 38 61
Ref. 0.5022232

«MADALENA 22 ANYS, alta, ulls verds, molt maca, molt atenta, prova-la, repetiràs. Clàudia 22 anys, alta, escultural, el millor per als teus millors moments. Horari d'11 a 22 h. C/ Rutlla, 242, 1r 1a.
Ref. 0.5022229

WISKERIA Brasil

Tens més de 20 raons per vindre... Festes Privades Comiats de solters

Alcalde Costa, 63
Tel. 973 26 36 36 ILEIDA

CLUB LUNA

AMBIENTE SELECTO
Abierto todos los días de 6 de la tarde hasta la madrugada

tel. 972 477 478 - 972 477 483
Ctra. Aeroport
Riudellots de la Selva
GIRONA

«RENOVACIÓ» Jovent i bellesa, sense competència. Margaret 18 autèntics anys, pits grans, tersos, preciosos, tibants. Valeria, 20 anys, rosseta, esvelta, una passada. Diana, alta, cos escultural, cuixes excitants, cintureta de vespa, el «summum» de l'erotisme. Tots els serveis, especial dúplex. Econòmic. Mínim 7.000.-, 1 hora 13.000.- Rigorosament discret, properament reformes. Diumenges i festius obert. Horari 10-23. La Rutlla, 242, 1r 1a, i recorda renovem constantment de senyorettes.
Ref. 0.5022231

ATENCIÓ STOP. Sóc joveneta, 18 anys, ulls clars, molt bonica, faig tots els serveis.
Tel. 972 41 10 73
Ref. 0.5022225

CARLA. Autèntics 18 anys, catalana, petonera, dolça... sí a tot, sense presses.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022249

CÈLIA I LAURA, 18 i 19 anys. CATALANES, rosses; maquíssimes. Especial grec, dúplex i lesbics autèntics.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022247

Sólo para ti.

119381/361416P
906 424 882

ESTHER. 19 anys, un autèntic caprici. Femenina, diferent. Ardent. Moments agradables. Només tu i jo.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022248

NOU A VIC. Dues amigues catalanes molt especials.
Tel. 93 889 43 89
Ref. 0.5022251

OLGA Russa, maquíssima, 22 anys, rossa, 90 de pit. Molt agradable! **MARIBEL** 23 anys, rossa, maquíssima, alta, prima, 95 de pit. T'espero! **ALICIA** 23 anys, alta, prima, morena. Molt carinyosa! Et ve de gust un massatge eròtic amb o sense vibrador? Oferim striptease, comiats de solter, ambient delicat. Màxima discreció, qualitat i higiene. Sortides hotel i domicili. Visa sí. **DIUMENGES** de 14 a 22 h.
Tel. 93 886 17 36 / 93 886 40 00
Ref. 0.5022250

SENYORETA s'ofereix per a relacions esporàdiques amb ajuda econòmica.
Tel. 646 228 893
Ref. 0.5022253

SENYORETES de 23 a 26 anys. Discret i tranquil. Servei sense presses.
Tel. 93 840 08 70
Ref. 0.5022252

RELAX 906

GRATUÏTAMENT SEXE amb senyores estrangeres, atractives, discreció, alts guanys.
Tel. 906 425 972
Ref. 0.5022246

NECESSITEM XOFER per a trasllat noies d'altern, alts guanys.
Tel. 906 422 926
Ref. 0.5022244

PAGÓ 35.000 PER SEXE, tinc grans pits, bon cul.
Tel. 906 425 971
Ref. 0.5022243

PLAER EXTREM.
Tel. 906 42 44 09 Només 0,71 euros/minut. Adults.
Ref. 0.5022396

TAROT

TAROT SENTIMENTAL deixa que l'amor entri a la teva vida i al teu cor.
Tel. 906 422 200
Ref. 0.5022316

TAROT Sentimental

No permissis que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón

906 422 200

CLASSIFICACIONS

► WATERPOLO Divisió d'honor

Mataró-Terrassa	7-8
Barcelona-Catalunya	7-4
Sant Andreu-At. Barceloneta	4-11
El Olivar-Real Canoe	8-7
Mediterrani-Sabadell	11-15
Montjuïc-Martinez	5-4

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
Sabadell	14	12	1	1	151	94	37
Barcelona	13	11	1	1	157	92	34
Catalunya	14	11	0	3	145	103	33
At. Barceloneta	14	10	0	4	145	92	30
Real Canoe	14	8	1	5	128	102	25
Mataró	14	8	0	6	120	128	24
Terrassa	14	5	2	7	99	120	17
Mediterrani	14	4	3	7	120	124	15
El Olivar	14	5	0	9	109	130	15
Sant Andreu	13	2	2	9	89	120	8
Martinez	14	1	0	13	75	133	3
Montjuïc	14	1	0	13	71	171	3

La propera (9 març)
Montjuïc-Mataró; Martinez-Mediterrani; Sabadell-El Olivar; Real Canoe-Sant Andreu; At. Barceloneta-Barcelona; Catalunya-Terrassa.

► FUTBOL AMERICÀ

Lliga estatal

Osos - Firebats	20-2
Lions - Fènix	37-14
Drags - Lincas	68-0

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
Osos	6	6	0	0	200	41	6
Drags	5	4	0	1	163	30	4
Lions	5	4	0	1	135	115	4
Firebats	5	3	0	2	145	58	3
Pioners	5	2	0	3	74	83	2
Fènix	6	2	0	4	100	126	2
Llops	5	1	0	4	80	119	1
Lincas	5	1	0	4	91	172	1
Sarracenos	4	0	0	4	26	270	0

La propera (16 març)
LLlops-Lions; Fènix-Firebats; Sarracenos-Drags; Lincas-Osos.

► BEISBOL

Divisió d'honor. GRUP A

Viladecans - Rojos	3-2
Viladecans - Rojos	4-3
Rivas - Sant Boi	2-5
Rivas - Sant Boi	1-8

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
Sant Boi	2	2	0	0	13	3	1000
Viladecans	2	2	0	0	7	5	1000
Rojos	2	0	0	2	5	7	0
Rivas	2	0	0	2	3	13	0

► GRUP B

Arga - Irabia	9-0
Arga - Irabia	0-1
Marlins - Amaya	8-3
Marlins - Amaya	12-1

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
Marlins	2	2	0	0	20	4	1000
Arga	2	1	0	1	9	1	500
Irabia	2	1	0	1	1	9	500
Amaya	2	0	0	2	4	20	0

► GRUP C

Madrid - L'Hospitalet	10-0
Madrid - L'Hospitalet	SUSPÈS
FC Barcelona - San Inazio	3-9
FC Barcelona - San Inazio	6-8

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
San Inazio	2	2	0	0	17	9	1000
Madrid	1	1	0	0	10	0	1000
L'Hospitalet	1	0	0	1	0	10	0
FC Barcelona	2	0	0	2	9	17	0

► TENNIS TAULA Superdivisió

UCAM Cartagena-la General	0-3
Cajasur-Univ. Múrcia	3-0
School-CER l'Escala	3-2
Ripollet-Rumadi	3-1

EQUIPS	PJ	PG	PP	PF	PC	Pt
la General	11	11	0	33	11	22

Cajasur	11	9	2	30	10	20
Rumadi	11	8	3	27	18	19
School	11	5	6	22	23	16
UCAM Cartagena	11	4	7	18	27	15
CER l'Escala	11	3	8	20	28	14
Ripollet	11	3	8	17	28	14
Univ. Múrcia	11	1	10	9	31	12

La propera (9 març)
la General-Ripollet; Rumadi-Cajasur; CER l'Escala-UCAM Cartagena; Univ. Múrcia-School.

► TENNIS TAULA

Superdivisió fem.

Bagà-Cartagena	1-4
Ripollet-La Zubia	4-2
Collosa-Vic	4-1
EDM Paterna-CN Mataró	0-4

EQUIPS	PJ	PG	PP	PF	PC	Pt
Cartagena	12	12	0	48	12	36
Collosa	12	9	3	42	20	30
CN Mataró	11	8	3	36	23	27
Vic	12	7	5	39	30	26
Ripollet	11	6	5	36	31	23
La Zubia	12	3	9	29	41	18
EDM Paterna	12	2	10	12	44	16
Bagà	12	0	12	7	48	12

La propera (9 març)
La Zubia-Bagà; Vic-CN Mataró; Ripollet-EDM Paterna; Cartagena-Collosa.

► VOLEIBOL Superliga fem.

Albacete-Univ. Oviedo	3-2
P. Benidorm-UCAM Murcia	3-2
C. Damesa-Ribeira	3-0
Caja Àvila-Marichal	1-3
Barcelona-Hotel Cantur	0-3
Sanse-Univ. Granada	1-3
Covadonga-La Calzada	1-3

EQUIPS	PJ	PG	PP	PF	PC	Pt
Marichal	24	23	1	66	15	47
Hotel Cantur	24	19	5	63	21	43
C. Damesa	24	18	6	59	25	42
Caja Àvila	24	18	6	58	28	42
P. Benidorm	24	15	9	50	32	39
Univ. Granada	24	14	10	50	39	38
UCAM Murcia	24	14	10	50	41	38
Albacete	24	13	11	48	46	37
Ribeira	24	10	14	41	48	34
Barcelona	24	10	14	38	52	34
Univ. Oviedo	24	6	18	27	57	30
La Calzada	24	5	19	25	61	29
Sanse	24	2	22	13	68	26
Covadonga	24	1	23	15	70	25

La propera (9 març)
Albacete-La Calzada; Univ. Oviedo-P. Benidorm; UCAM Murcia-C. Damesa; Ribeira-Caja Àvila; Marichal-Barcelona; Hotel Cantur-Sanse; Univ. Granada-Covadonga.

► FUTBOL SALA

Divisió d'honor femenina

Meiras-T. Andaluza	6-2
El Palmar-Vilassar	3-2
Hegoalde-Móstoles	3-1
Dracena-Femesala Elx	0-5
Fem. Móstoles-UCAM Múrcia	1-16
Ourense-Racing Delicias	4-1

EQUIPS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt
UCAM Múrcia	17	14	2	1	102	31	44
Femesala Elx	17	14	2	1	85	21	44
Ourense	17	12	3	2	95	41	39
Móstoles	17	10	2	5	74	53	32
Hegoalde	17	9	4	4	53	46	31
Racing Delicias	16	7	2	7	65	45	23
Dracena	17	6	4	7	50	60	22
Meiras	17	6	2	9	56	60	20
Rayo Mejorada	16	4	1	11	48	67	13
Fem. Móstoles	16	4	1	11	39	104	13
Vilassar	16	3	2	11	48	89	11
T. Andaluza	16	3	1	12	49	90	10
El Palmar	17	3	0	14	38	96	9

La propera (9 març)
T. Andaluza-El Palmar; Vilassar-Hegoalde; Móstoles-Dracena; Femesala Elx-Fem. Móstoles; UCAM Múrcia-Racing Delicias; Ourense-Rayo Mejorada.

► ALPINISME

El Nepal obre el pas a cent muntanyes

► Volen atraure expedicions després dels conflictes polítics

► També s'han rebaixat els preus dels permisos als vuit mils

MARC SALGAS
Barcelona

El govern del Nepal ha autoritzat a partir d'aquest mes la pràctica de l'alpinisme en un centenar de pics nous de més de 5.000 metres, entre els quals en destaquen tres que superen els 7.000 metres: l'Api (7.132 m), l'Api West (7.100 m) i el Saipal (7.031 m).

Aquesta és una de les mesures que han pres les autoritats nepaleses en l'Any Internacional de les Muntanyes per incentivar les expedicions occidentals. Una de les causes de la decisió és que en els últims dos anys han disminuït el nombre d'expedicions per culpa dels problemes interns que afecten el país, com ara el conflicte derivat de la successió del monarca nepalès, assassinat l'any passat. També s'ha deixat lliure de taxes durant els propers tres anys l'ascensió de les noves muntanyes obertes i s'ha rebaixat el preu del permís per ascendir a les muntanyes de més de 8.000 metres. A més, tampoc no caldrà portar un oficial d'enllaç per escalar un pic de menys de 6.500 metres.

Hillary i Tenzing. D'altra banda, Peter Hillary i Tashi Tenzing, fill i nét respectivament d'Edmund Hillary i Tenzing Norgay, intentaran aquesta primavera coronar l'Everest 49 anys després que ho aconse-

Una imatge de l'Annapurna, el primer vuit mil escalat per l'home. / D.F.

guissin els llegendaris alpinistes. Peter i Tashi formaran part de dues expedicions diferents i intentaran assolir el cim més alt de la terra per segon cop.

► BEISBOL

Arrenca la lliga estatal

ALBERT PARÉS
Barcelona

Dos dels quatre equips catalans de la divisió d'honor de beisbol van començar amb victòria la lliga estatal que va començar diumenge; el Viladecans i el Sant Boi van aconseguir guanyar el Rojos i el Rivas, respectivament, mentre que l'Hèrcules i el FC Barcelona no van poder puntuar aquesta primera jornada.

Aquesta temporada la competició ha canviat la seva es-

structura passant d'una lliga de dotze equips a formar tres grups compostos per quatre equips cadascun. Al final de la primera fase els dos primers de cada grup lluitaran pel títol i els dos últims, per la permanència. Un altre canvi important en el sistema de competició és l'obligació de fer servir bats de fusta en comptes dels models d'alumini que s'estaven fent servir fins ara en aquest campionat.

El Viladecans, guanyador de les setze edicions de la lliga de

divisió d'honor que s'han fet fins ara, continua sent el rival a batre per tothom però sembla que només l'Arga navarrès pot fer-li ombra. Precisament l'Arga va ser el sorprenent botxí dels catalans en la final de copa del Rei de la temporada passada. Els equips catalans que participaran en aquesta edició de la lliga són el Viladecans i el Sant Boi, que han enquadrats en el grup A, i l'Hèrcules de l'Hospitalet i el FC Barcelona, que jugaran en el grup C.

Els Heat abrasen

► L'inici de temporada de Miami va ser desastrós, amb 6-23 fins al desembre

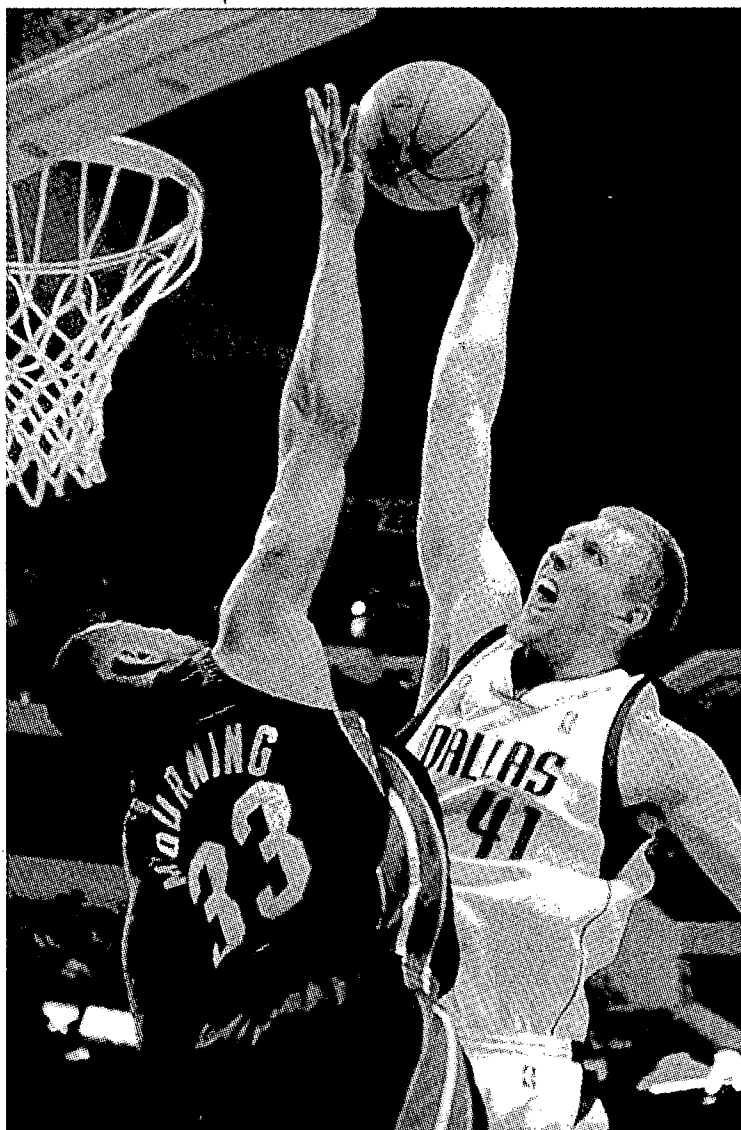
► El 2002 Riley ha ressituat els Heat, que ja són a només 3,5 partits de jugar el «play-off»

JORDI PLA
Barcelona

Els millors equips de la lliga després de l'All Star (Jazz, Pistons, Blazers i Heat) van tenir, llevat de Detroit, uns inicis de campionat horripilants. Principalment Miami, que va arribar a finals de desembre a tenir un balanç de 6-23 i bregava amb els Bulls i els Grizzlies pel dubtós mèrit de pitjor equip de l'NBA. Però els Heat, tothom o sabia i tothom ho sap, no són ni Memphis ni Chicago, és l'equip de Pat Riley, i només per això ja són, com a mínim, un bon equip. Atractiu no, però un bon equip, segur.

El pitjor inici amb el millor equip. No recordaven a Miami uns Heat amb un començament de temporada tan dolent, ni una relació de jugadors tan distingida. Aquest deplorable inici va tocar fons el 18 de desembre quan els Jazz van aixafar Miami, 95-56. Després, els Heat encara van estar un parell de setmanes sense sentit ni direcció, i a Miami pensaven el pitjor: un dels equips més valorats i costosos de la lliga, abocat cinc mesos a l'infern més estricte, al món dels que fan el ridícul cada nit. Fins i tot es va escriure que Van Gundy, el fill de Riley proscrit per l'entorn del Madison, agafaria l'equip i que ell s'agafaria un any per fer bronzo a les platges de Florida. Res. Amb la fidelitat a unes idees a la butxaca, Pat Riley ha tornat a col·locar Miami on se suposa en tot equip que segueixi els seus preceptes: al grup dels guanyadors.

El que passava a Miami era il·lògic. L'equip no jugava bé, especialment en atac (fins al 16 de gener no va aconseguir arribar als 100 punts), però tampoc ho feia tan malament. No, almenys, com ho podien estar fent els Knicks, els Hornets o els mateixos Wizards. Però l'equip perdia. Es va parlar de la mala sort (derrotes per diferències mínimes), i fins i tot Riley va arribar a admetre que no veia solució al problema. Per ell, jugaven per molt més que pel 6-23 que tenien a 31 de desembre. La dinàmica i l'existència de Miami va canviar el 4 de ge-

Mourning tapant el llançament de Nowitzki i Pat Riley felicitant Jones. / AP

ner. Al FleetCenter de Boston, els Heat van escopir els Celtics de la pista, 66-89, amb l'única raó possible: *de-fen-sa*. Des d'aquell dia i fins avui, 20-9 de balanç i tots els trumfos per jugar partits de posttemporada.

Miami, i això és el mèrit (o no, segons com s'entengui el bàsquet) de Riley, té un seguit d'homes amb un talent per jugar a bàsquet d'escollits (Eddie Jones, Zo Mourning, Jim Jackson, Rod Strickland, Brian

DES DE L'ALL-STAR

► A l'est

Pistons	8-2
Heat	7-3
Nets	7-4
Magic	6-4
Hornets	6-5
Cavaliers	6-5
Sixers	5-4
Hawks	5-4
Pacers	4-5
Bucks	6-8
Bulls	5-7

► A l'oest

Blazers	10-1
Jazz	7-2
Timberwolves	7-3
Lakers	8-4
Sonics	8-4
Spurs	7-4
Mavericks	6-4
Kings	5-4
Clippers	5-4
Rockets	5-4
Suns	4-7

Grant o LaPhonso Ellis). La idea era clara: a uns jugadors així no els pots entrenar per a fer cistelles, però sí per defensar. Malgrat els funestos novembre i desembre, Riley sempre ha cregut amb això, i el temps ni l'ha tret d'aquí ni li ha pres la raó. Els Heat són l'equip que menys punts fa a cada partit (87), però és el que menys en rep (88,3). Deixa els rivals amb el percentatge més baix de tir, 42,2%, i si agafem la xifra referència per definir el bàsquet ofensiu, 100 punts, veurem com la tracta un equip que té el contacte i el joc físic com a principi: sempre que en fan més de 100, guanyen, i si algú els en clava 100, perden. No hi ha secret: l'atac, per fer amics i la defensa, per guanyar partits. Que li ho preguntin a Mark Cuban, l'amo dels Mavericks, que fa dos dies va viure, contra els Heat, què pot passar-li al *play-off* en el primer partit: joc físic, llenya i 95-109 per al rival. Sempre Miami, i a l'abril, els Jazz o els mateixos Lakers, ens recordaran que és massa tard, a l'NBA i en general, per creuar el riu sense mullar-nos.

Lakers i Dallas no fallen i els Kings perden contra els Pacers

Los Angeles. L'equip de Phil Jackson va complir una jornada més (sense Bryant, sancionat dos partits per haver solventat amb les mans maletes amb Reggie Miller) derrotant els Rockets, 95-79. No va ser un passeig, però amb O'Neal a la pista (36, 14 i 7 assistències) tot és més fàcil. Sacramento fa figa. Van perdre a casa seva, 86-97, contra els Pacers, que van tenir en O'Neal, Jermaine, l'home decisiu. A més de fer 29 punts i agafar 11 rebots, va deixar Webber amb 2 de 10 en tirs de camp. Això i la defensa al darrer quart (17-31) va ser definitiu. Dallas va vencer en la prorroga els Nuggets (110-116). També en temps afegit, els Wizards van guanyar els Magic, 107-102, sense Jordan ni Hamilton. / EL9

► NBA

Hornets-Pistons	81-83
Kings-Pacers	86-97
Wizards-Magic	107-102
Cavaliers-Bucks	91-101
Nuggets-Mavericks	110-116
Lakers-Rockets	95-79

FEDERACIÓ EST. DIVISIÓ ATLÀNTIC

EQUIP	PJ	PG	PP
Nets	58	39	19
Celtics	58	31	27
Magic	59	31	28
Sixers	58	30	28
Wizards	58	28	30
Heat	57	25	32
Knicks	57	21	36

FEDERACIÓ EST. DIVISIÓ CENTRAL

EQUIP	PJ	PG	PP
Pistons	57	34	23
Bucks	58	34	24
Hornets	59	29	30
Pacers	59	29	30
Raptors	61	29	32
Hawks	58	21	37
Cavaliers	59	21	38
Bulls	59	16	43

FEDERACIÓ OEST. DIVISIÓ MITJA

EQUIP	PJ	PG	PP
Mavericks	59	41	18
Timberwolves	59	40	19
Spurs	59	38	21
Jazz	58	32	26
Rockets	58	21	37
Nuggets	56	17	39
Grizzlies	59	15	44

FEDERACIÓ OEST. DIVISIÓ PACÍFIC

EQUIP	PJ	PG	PP
Kings	58	42	16
Lakers	58	41	17
Blazers	59	35	24
Sonics	60	33	27
Clippers	60	30	30
Suns	59	28	31
Warriors	57	16	41

EL TEMPS MORT
JOAN CREUS

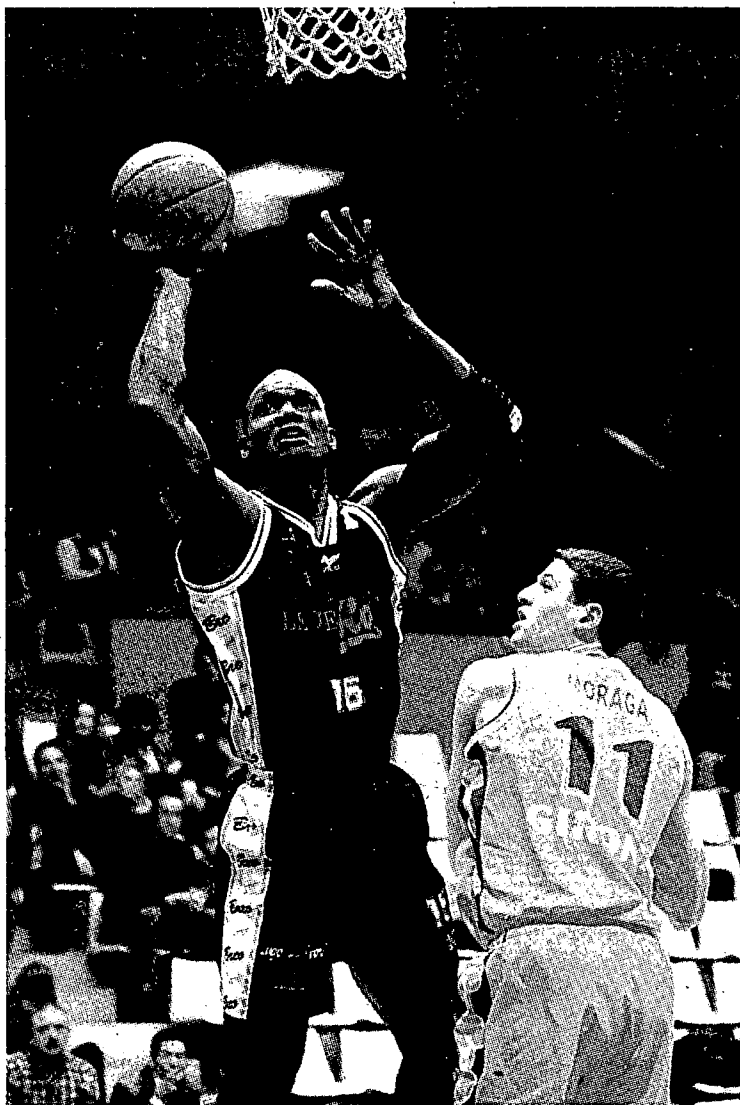
La pressió va decidir

PARTIT ATÍPIC. D'una banda reunia tots els al·licients dels grans duels Barça-Madrid. El públic que omplia el Palau havia exhaurit les entrades diven- dres al matí. Va animar com sempre i la pressió sobre el rival va ser definitiva a l'hora de decidir el guanyador. En canvi, a la pista, tot era força estrany. Sergio Scariolo, que cada dia perd més crèdit, va plan- tejar l'enfrontament amb la intenció de no sortir apallissat. Possessions molt llargues i canvis defen- sius (mixtes a Navarro o Jasikevicius) van ser els seus arguments. Amb això intentava sorprendre els catalans. Fins aquí res que no es vegi en altres partits. Però la tercera falta personal de Tabak va fer que la resta del matx fos diferent ja que es va jugar la majoria de minuts amb quatre petits. Vukcevic i Herreros eren els encarregats d'ocupar la posi- ció de quatre per la seva amenaça en el llançament triple. El iugos- lau, excepte de cinc, ha jugat de tot aquesta temporada. Afto, que normalment no canvia mai l'es- tructura de l'equip, preocupat per les lesions i les faltes, es va adap- tar, també, al nou dibuix tàctic. Primer Karnisovas i després Ro- drigo ocupaven llocs interiors. A partir d'aquí els homes grans van dir-hi molt poc. Es feia estrany veure com Sonseca (jugador d'E- BA amb projecció) i quatre petits posaven en dificultats el Barça. Però un Navarro genial, Rodrigo, la defensa i el públic van tombar el partit cap al costat dels locals.

SENSE POSSIBILITATS. Res a fer pel Caprabo Lleida a la pista del Pamesa. Els valencians, des- prés de tres derrotes consecuti- ves, van sortir amb molta força. La defensa de Luengo sobre Roger Grimau va fer que aquest tingués un mal dia. Tampoc van donar bon resultat totes les variants pro- vades per Edu Torres perquè un encertat Jordi Millera va trobar la manera d'atacar-les. Luis Casimiro dona minuts al seu base català i aquest respon amb un ritme alt, de- fensa i, diumenge, bona lectura de joc (més que no pas Rodilla). Ruffin no és un tirador, es dedica a in- timidar i agafar rebots però amb concentració po- dria aprofitar molt més totes aquelles pilotes que li arriben a prop de l'anella. Amb la seva potencia física hauria de sumar més punts, sobretot quan Bramlett no pot superar els pivots contraris. És el primer par- tit, en tota la temporada, que veig els lleidatans que no surten amb la convicció de guanyar.

ACTITUD. Mala actitud presentada pels jugadors del DKV a la pista del Fórum. Cares llargues, caps cots i ambient pessimista. Sembla que quedi lluny

aquella ratxa de sis victòries consecutives. En dos partits tot ha canviat. És un problema de tornar a recuperar la mentalitat positiva de fa tres setmanes. Els catalans del Valladolid van fer un partidàs. Acos- tuma a passar. Quan un esportista ha tingut relació amb una entitat surt especialment motivat. Carles Marco, Jordi Llorens i Román Montáñez (que havia tingut Manel Comas d'entrenador a Manresa sense massa minuts), van demostrar als badalonins de quina manera es juguen els partits.

Bobby Martin llança a cistella davant de Quique Moraga. / EFE

BONA VICTÒRIA. Molt bon triomf del Casademont. Continua amb possibilitats de *play-off*. Els per- centatges de llançament van ser molt baixos, però la mil- lora defensiva també és important. Es va lluitar con- tra un joc interior ple de força (Martin i Davis) i atu- rar els perillosos exteriors dels gallecs. Tenia raó Xavi Ballesteros quan deia que costa molt veure un partit dels gironins pel Plus. Sota el meu punt de vista l'en- frontament més transcendent de la propera jornada serà el Cantàbria-Càceres. Es jugaran bona part del descens. És una llàstima però segurament no el po- drem veure per televisió. El partit escollit serà el Tau-Barça (de nivell, per cert), però a l'altura de temporada que estem reuneix més al·licients l'anterior.

Joan Creus.
Exjugador

» ESCANER ACB

/ Jornada 23

LA FIGURA

VELIMIR PERASOVIC [Fuenlabrada]

Passen els anys i les jornades, i el croat va fent clínics de tir a cada partit. L'equip perdia de 9 al minut 30 i va acabar guanyant de 5. Ell, amb 17 punts al darrer quart, va tenir-ne tota la culpa. Únic.

PUNTS
34

TRIPLES
7

FALTES R.
10

EL CINC IDEAL DE LA JORNADA

J. Carles NAVARRO
22 punts
5 faltes rebudes

Román MONTÁÑEZ
21 punts
4 triples

Ben DAVIS
24 punts
13 rebots

Oriol JUNYENT
13 punts
16 rebots

Carles MARCO
19 punts
8 assistències

L'EQUIP

Cantabria Lobos. Hi ha hagut poques bandes a l'ACB com aquesta, però el fet és que fa tres partits que no perden i amb Monsalve, Iuzzolino i Dani García, Alfred Julbe i el Càceres perillen.

ELS RÈCORDS

- Punts
M. Garnett (Estudiantes) 46
- Rebots
Adam Keefe (Casademont) 24
- Triples
M. Garnett (Estudiantes) 9
- Assistències
D. Brabender (Canàries) 13
- Tirs lliures
J. Rodríguez (Gijón) 16

LES ESTADÍSTIQUES

► Punts		► Tirs de 2 (%)	
V. Perasovic (Fuenlabrada)	22,74	Z. Tabak (Real Madrid)	64,91
J. Ward (Granada)	21,17	S. Ramos (Lleida)	64,86
A. Granger (S. Fernando)	21,04	F. Oberto (Tau)	63,58
T. Beard (Joventut)	20,30	W. Kidd (Canàries)	63,29
► Rebots		► Triples (%)	
T. Beard (Joventut)	11,43	M. Iuzzolino (Lobos)	48,98
O. Junyent (Granada)	10,09	V. Esposito (Canàries)	47,92
A. Keefe (Casademont)	9,35	R. Montáñez (Fórum)	44,87
W. Kidd (Canàries)	9,22	P. Robles (Gijón)	44,78
► Assistències		► Tirs lliures (%)	
L. Victoriano (Caprabo)	4,65	N. Ordín (Granada)	97,5
C. Marco (Fórum)	4,39	A. Karnisovas (Barcelona)	89,74
I. Corrales (Lobos)	4,35	J. Odriozola (Breogán)	87,8
D. Brabender (Canàries)	4,17	A. Djordjevic (R. Madrid)	87,63

EL MILLOR CATALÀ

SERGI VIDAL [Tau Vitoria]

L'escorta de Badalona ha aconseguit un lloc a l'exigent cinc inicial d'Ivanovic, la majoria de vegades pel domini dels intangibles i la defensa, i sense xifres brillants. Aquesta jornada, però, no ha estat el cas. Professional.

PUNTS
17

RECUPER.
4

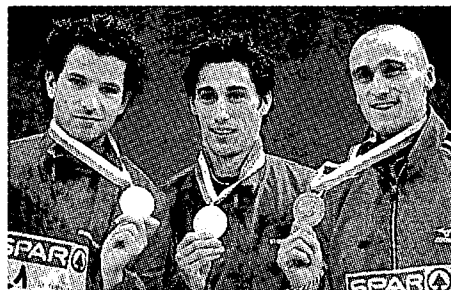
VALORACIÓ
30

QUÈ FAN, QUÈ DIUEN ENRIC MATARRODONA

TVE o com denigrar els altres

Deu ser inevitable que les retransmissions esportives que ofereix TVE siguin només això, retransmissions esportives. És clar que pels aires que corren pel país als comentaristes els ha de ser gairebé impossible no seguir les pautes del

patriotisme constitucional. També és cert que a més d'un d'aquests no li cal cap pauta i se'n surt perfectament ell solet perquè tot això els està la mar de bé. No discutiré (ho deixo per als que hi entenen) el nivell dels comentaris

tècnics dels periodistes que cobrien la retransmissió del campionat d'Europa d'atletisme indoor. Ara bé, cobrir les seves deficiències criticant constantment la realització de la televisió austríaca em sembla denigrant. No perquè fos perfecta, sinó pel to de perdonavides que gastaven els «avis» de TVE.

LA TRIA

FUTBOL TOTAL 21.00

Blackburn R.-Aston Villa

El canal de Via Digital emet en directe el partit de la vint-i-novena jornada de la Premier League entre el Blackburn Rovers i l'Aston Villa. Antoni Sánchez i Tomás Díaz faran la retransmissió.

TELEDEPORTE 13.05

Argentina-Espanya

Retransmissió en directe del campionat del món d'hoquei sobre herba. La selecció espanyola jugarà contra l'Argentina a partir de la una. A dos quarts i cinc de dotze ho farà Austràlia contra l'Índia.

CANAL+ 02.00

Indiana Pacers-Orlando Magic

Emissió en directe del partit que enfrontarà aquests dos equips de la part mitjana de la divisió est. Una de les estrelles del partit serà, sens dubte, Tracy McGrady, de l'Orlando.

800.000 espectadors van seguir l'uropeu d'atletisme

EL 9

Barcelona

El campionat europeu d'atletisme, que va ser retransmès per La 2 de TVE i per la cadena Teledeporte entre divendres i diumenge, va gaudir d'una mitjana de 800.000 espectadors a *Estadio 2*.

Dissabte, l'uropeu d'atletisme va aconseguir una audiència de 798.000 espectadors i una quota de pantalla del 7,4 per cent. Aquell dia, l'or d'Alberto García en la prova de 3.000 metres va reunir davant del televisor 994.000 persones. La plata de Juan Carlos Higuero en va reunir 1.021.000 amb un 10,5 per cent de quota. Finalment, l'or de Glorie Alozie en 60 metres tanques va ser seguit per 704.000 espectadors i un 9,8 per cent d'audiència.

L'excel·lent actuació dels atletes estatals va fer que diumenge, el dia de clausura de competició, s'arribés a una punta a les 15.42 hores de 1.387.000 espectadors, amb un 10,9 per cent de quota de pantalla. La medalla de bronze aconseguida per l'equip espa-

Svetlana Feofanova celebra el rècord del món aconseguit en perxa. / EFE

nyol en la final de 4 x 400 metres va reunir davant del televisor 1.119.000 persones, amb un 9,2 per cent de quota d'audiència. El bronze d'Antoni Reina en 800 metres va ser vist per 1.116.000 espectadors i un 9,1 per cent de quota. L'últim

or aconseguit per Mårta Domínguez en 3.000 metres en va aconseguir 783.000.

La cadena Teledeporte va retransmetre divendres, dissabte i diumenge les jornades de matí i de tarda del campionat europeu.

Sky PerfectTV supera els tres milions d'abonats pel mundial

Barcelona. La plataforma digital Sky PerfectTV, que retransmetrà en exclusiva els 64 partits de futbol del Mundial de Corea i el Japó, va arribar als més de tres milions d'abonats el mes de febrer, amb un increment de més de 30.000 respecte al gener. Aquest increment s'atribueix a l'interès per les transmissions del proper mundial de futbol. / EL 9

La trajectòria d'Eslovènia fins al mundial, avui a Gran Vía

Barcelona. *Camino hacia el Mundial*, el programa setmanal que el Canal Gran Vía dedica al proper mundial de futbol, oferirà avui a les 20.30 hores la trajectòria de la selecció eslovena, rival d'Espanya en el primer partit de la selecció fins a arribar al Mundial. L'entrenador Katanec analitzarà el joc del seu propi equip.

CANAL BARÇA

14.00 Camp Nou migdia.
14.30 Magazine. Eurolliga
15.00 Camp Nou migdia.
15.30 Reportatge.
16.15 Tiempo de Juego. 1a Divisió: Barça-Màlaga
18.15 Todo Barça.
19.00 Reportatge.
19.30 Magazine. Eurolliga
20.00 Camp Nou vespre.
20.30 Reportatge.
21.00 Camp Nou vespre.
21.45 Tiempo de Juego. 3a Divisió: Barça-Tàrraga
00.00 Reportatge.
00.45 Todo Barça.
01.30 Camp Nou vespre.

EUROSPORT

08.30 Aventura. AdNatura
09.30 Futbol. Un mundo, una copa
10.30 Futbol. Eurogoles
12.00 All Sports. WATTS
14.30 Futbol. Leyendas de la copa del mundo: Alemanya
15.30 Futbol. Eurogoles
17.00 Esports Extremes. YOZ MAG
17.30 Trial. Camp. del món de trial en pista coberta: Viena
18.30 Esquí. Copa del món d'esquí de fons: Estocolm
20.00 Futbol. Leyendas de la copa del mundo: Suècia
23.00 Notícies. EurosportNews
23.15 Motor. Cotxes sobre gel. Sherbrook
00.15 Trial. Camp. del món de trial en pista coberta: Viena
01.15 Notícies. EurosportNews

SPORTMANIA

08.00 Hoquei. NHL. New Jersey Devils-Philadelphia Flyers
10.00 Futbol. 2a Divisió. Còrdova-Xerez
12.00 Bàsquet. ACB:Pamesa-LLeida
14.00 Futbol. El día después
15.30 Futbol. 1a Divisió: Celta-R. Madrid
17.15 Bàsquet.ACB: Fórum-DKV Joventut
19.15 Futbol. Copa Libertadores: Emelec-Boca Juniors
21.00 Sportwoman.
21.25 Bàsquet. NBA: Raptors-Flyers
00.55 Notícies.
01.55 Futbol. 1a Divisió: Barcelona-Màlaga
03.40 Hoquei. NHL: New Jersey Devils-Philadelphia Flyers
05.40 Bàsquet. ACB: Fórum-DKV Joventut

TELEDEPORTE

10.01 Notícies.
10.10 Futbol sala. Semifinal de l'Europeu de clubs
11.35 Hoquei herba. Campionat del món: Austràlia-Índia
13.05 Hoquei herba. Campionat del món: Argentina-Espanya
14.30 Futbol sala. Final de l'Europeu de clubs
16.00 Surf de neu.
17.00 Futbol. Europeu sub-17. Espanya-Austria
18.45 Hoquei patins. Copa CERS. Semifinal. Voltregà-Noia
20.15 Futbol. Lliga de campions
21.00 Ciclisme. Clàssica Het Volk des de Bèlgica
23.30 Polideportivo 2002.
00.00 Atletisme. Campionat d'Europa pista coberta
03.00 Surf. Resum temporada circuit femení

FUTBOL TOTAL

07.00 Ajax-Feyenoord. Lliga holandesa. Jornada 25
09.00 Fulham-Liverpool. Premier league. Jornada 28
11.00 Lliga argentina. Torneig clausura
13.00 Celta-R. Madrid. 1a Divisió. Jornada 28
15.00 Barcelona-Màlaga. 1a Divisió. Jornada 28
17.00 Sevilla-Deportivo. 1a Divisió. Jornada 29
19.00 90 Minutos Europa.
21.00 Blackburn Rovers-Aston Villa. Premier league. Jornada 29
23.00 Marsella-Auxerre. Lliga francesa. Jornada 28
01.00 Friburg-Bayer Leverkusen. Bundesliga. Jornada 25
03.00 Colon-Velez Sarsfield. Torneig clausura
05.00 San Lorenzo-Independiente. Torneig clausura

TAROT
Sentimental

No permetis que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón

906 422 200

ASSEGUT AL SOFÀ
JOSEP MARIA FONALLERAS

¿Enginyeria o arabesc?

En aquesta mateixa pàgina, fa uns dies, el meu amic Antoni Puigverd defensava la hipòtesi segons la qual identificar el Barça amb un joc «líric i preciós» era fer un favor al Madrid. Si l'estètica ens perd, venia a dir, tot això que hi guanyaran els altres, no tan entossudits a fer-ho bonic i més entestats a ser pràctics. És per això que en Puigverd defensava la seriositat dels italians (acusats sempre de ser «prosaics i avorrits») i en recordava fites memorables, com ara aquell Milán que ens en va fer quatre a Atenes i aquest Roma d'avui «que és un equip-equip que s'inspira en el gran Milán».

En certa manera hi estic d'acord i, segons com m'ho miro, en discrepo absolutament. Hi estic d'acord perquè aquella Itàlia blasmada i foragitada del paradís quan va guanyar la selecció de somni (l'últim equip francament artístic, aquell Brasil dels Zico, Cerezo i companyia) no era ni tan destràlera ni tan coixa com ens han volgut fer creure. A Sarrià, aquella tarda, Brasil va escriure una tesi però Itàlia va guanyar les oposicions, i prou que s'ho va merèixer. Té raó Puigverd, doncs, quan reivindica l'esperit d'aquella màquina anomenada Milán de 1994. I més encara, el Milán d'Arrigo Sacchi, amb els Van Basten, Baresi, Costacurta, Tassotti, Gullit, que va dominar el futbol europeu a finals dels vuitanta. Però també s'equivoca, em sembla, perquè allò no era l'essència del *calcio*. Aquell Milán era més holandès que italià, amb uns jugadors espectaculars i un entrenador que s'allunyava dels esquemes gasius de la resta dels seus compatriotes. S'equivoca per-

EL MILAN HOLANDÈS. El Milán d'Arrigo Sacchi, amb els Van Basten, Baresi, Costacurta, Tassotti, Gullit... va dominar el futbol europeu dels vuitanta. Però no era l'essència del *calcio*, era més holandès que italià.

què diu que la Roma d'ara té jugadors mediocres (¿on juguen, doncs, Totti, Battistuta o Tommasi?) i perquè no és cert que l'últim guanyador de l'*scudetto* faci un joc com el d'aquell «exèrcit imperial» que dèiem.

I, sobretot, Puigverd no té en compte una cosa. Contraposa arabesc a enginyeria i no calcula que per arribar a les conseqüències d'ordre pràctic que es dedueixen de l'aplicació de criteris politècnics, el Barça que ara tenim entre mans només té la possibilitat de po-

sar en solfa la seva potencial capacitat de variació barroca. És a dir, amb els jugadors que tenim només podem guanyar si ens refiem del joc preciós. Aquest és el gran què. Si ens transvestim d'italians, no hi ha migcamp, la defensa naufraga i la davantera va a la deriva. No és pas que decidim ser bells (i inútils) perquè ho mana la tradició sinó que hauríem de ser capaços d'entendre que, posats a ser pràctics, només podem ser útils si practiquem la bellesa.

Josep Maria Fonalleras. Escriptor

FUTBOL 1A DIVISIÓ

EQUIP	PUNTS	PROPERA JORNADA
★ 1 València	50	Espanyol-Athletic
★ 2 Real Madrid	49	Diumenge (17.00, PPV)
★ 3 Deportivo	47	Las Palmas-Alavés
★ 4 Barcelona	46	Dissabte (22.00, PPV)
● 5 Betis	46	Valladolid-Celta
● 6 Athletic	45	Diumenge (17.00, PPV)
7 Celta	42	Real Madrid-Vila-real
8 Alavés	42	Dissabte (21.00, PPV)
9 Valladolid	39	Betis-Barcelona
10 Sevilla	38	Dissabte (20.30, PPV)
11 Espanyol	38	Màlaga-Saragossa
12 Màlaga	35	Diumenge (17.00, PPV)
13 Osasuna	34	València-Sevilla
14 Vila-real	33	Diumenge (17.00, PPV)
15 Saragossa	32	Deportivo-Rayo
16 Real Sociedad	30	Dissabte (21.30, TV3)
17 Mallorca	30	Mallorca-Osasuna
▼ 18 Las Palmas	30	Diumenge (17.00, PPV)
▼ 19 Rayo	28	Real Sociedad-Tenerife
▼ 20 Tenerife	28	Diumenge (20.00, C+)

BÀSQUET Lliga ACB

EQUIP	VICTÒRIES	PROPERA JORNADA
1 Barcelona	19	Breogán-CS Fernando
2 Unicaja	18	Dissabte (19.15)
3 Tau	17	Unicaja-Casademont
4 Real Madrid	16	Diumenge (12.30)
5 Pamesa	15	Juventut-Granada
6 Fórum	13	Diumenge (12.30, 33)
7 Joventut	13	Lleida-Estudiantes
8 Estudiantes	12	Dissabte (20.45)
9 Fuenlabrada	12	Real Madrid-Fórum
10 Casademont	11	Diumenge (18.00, Spo.)
11 CS Fernando	10	Gijón-Pamesa
12 Lleida	10	Diumenge (12.30)
13 Breogán	10	Tau-Barcelona
14 Granada	8	Dissabte (19.00, C+)
15 Canàries	8	Canàries-Fuenlabrada
16 Càceres	6	Diumenge (18.00)
17 Cantabria	5	Cantabria-Càceres
18 Gijón	4	Dissabte (18.30)

LA TRAVESSA

1 Espanyol-Athletic
2 Las Palmas-Alavés
3 Valladolid-Celta
4 Real Madrid-Vila-real
5 Betis-Barcelona
6 Màlaga-Saragossa
7 València-Sevilla
8 Deportivo-R. Vallecano
9 Mallorca-Osasuna
10 R. Sociedad-Tenerife
11 Oviedo-Recreativo
12 Nàstic-Sporting
13 Atl. Madrid-Numància
14 Múrcia-Albacete
Ple al 15
15 Elx-Còrdova

LA XARXA

Ral-lis
www.rally-live.com
Hoquei sobre patins
www.fep.es
Futbol
www.livescore.co.uk
Bàsquet
www.euroleague.net
www.acb.com
Tennis
www.atp.com
www.sanexwtatour.com
Hoquei sobre herba
www.hockeyworldcup2002.com

LA SETMANA

DIMARTS 5

Bàsquet. Copa Saporta
Tennis. Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Hoquei sobre herba. Mundial

DIMECRES 6

Bàsquet. Copa d'Europa fem.
Bàsquet. Korac
Bàsquet. Eurolliga
Ciclisme. Volta a Múrcia
Tennis. Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Hoquei sobre herba. Mundial
Esquí alpi. Copa del món

DIJOUS 7

Bàsquet. Eurolliga
Hoquei sobre patins. Copa Motor. Copa del món de trial
Ciclisme. Volta a Múrcia
Tennis. Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Hoquei sobre herba. Mundial
Esquí alpi. Copa del món

DIVENDRES 8

Hoquei sobre patins. Copa Motor. Tour de Còrsega
Ciclisme. Volta a Múrcia
Tennis. Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Waterpolo. Copa de la Reina
Hoquei sobre herba. Mundial

DISSABTE 9

Futbol. Lliga 29a jornada
Bàsquet. Lliga ACB
Bàsquet. Lliga femenina
Handbol. Lliga Asobal
Hoquei sobre patins. Copa
Futbol de sala. Lliga Motor. Tour de Còrsega
Ciclisme. Volta a Múrcia
Atletisme. Estatal de Cros
Tennis. Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Waterpolo. Lliga. 15a jornada
Waterpolo. Copa de la Reina
Waterpolo. Copa LEN. Semifinals
Waterpolo. Recopa. Semifinals
Voleibol. Superliga mascos
Hoquei sobre herba. Mundial
Hoquei sobre gel. Lliga. Final
Futbol americà. Copa. Semifinals
Esquí alpi. Copa del món

DIUMENGE 10

Futbol. Lliga 29a jornada
Bàsquet. Lliga ACB
Hoquei sobre patins. Copa Motor. Campionat mundial trial indoor
Motor. Mundial Superbikes
Motor. Tour de Còrsega
Motor. Fórmula Cart
Ciclisme. Volta a Múrcia
Ciclisme. París-Niça
Atletisme. Estatal de Cros
Tennis. Scottsdale, Delray Beach (ATP), Indian Wells (WTA)
Waterpolo. Copa de la Reina
Hoquei sobre herba. Mundial
Hoquei sobre gel. Lliga. Final
Futbol americà. Copa. Semifinals
Esquí alpi. Copa del món
Rugbi. Lliga

DILLUNS 11

Ciclisme. París-Niça
Tennis. Indian Wells (ATP, WTA)

RONDO DE DALT

XAVI DÍAZ]

Rexach, no facis figa

L'última vegada que el Barça, el teu Barça, va perdre per 3-0 en un partit europeu tu i jo estàvem junts a la tribuna de premsa d'aquell estadi ruïnós del Besiktas d'Istanbul. El teu amo, el que manava al vestidor, era Llorenç Serra Ferrer, i tu alternaves la teva tasca de secretari tècnic amb la de comentarista de TVE-Catalunya. Mai oblidaré la cara que posaves cada cop que els turcs ens marcaven un gol ni tampoc quan vas escoltar al final del partit que els professionals blaugrana semblaven de ball de saló en comptes del món del futbol, paraules dites pel vicepresident Àngel Fernández: «Aquest home no té pèls a la llengua», em vas comentar a cau d'orella. Tu també estaves enutjat per l'espectacle ofert aquella nit de setembre del 2000, i a l'aeroport turc et vas apropar al mallorquí per donar-li quatre consells. Aquells consells que tantes vegades havies posat en pràctica quan jugaves, quan eres el segon entrenador... i que sempre repeties quan participaves en alguna tertúlia radiofònica o televisiva: «Hem de jugar a l'atac, sense por, sense estar pendents de com juga el rival... perquè nosaltres som superiors.»

Disset mesos després, a no tanta distància i en una ciutat artística, el Barça l'espifiava sent tu el màxim responsable de la banqueta i la imatge de l'equip a l'Olímpic de Roma és totalment diferent de la que correspon a la teva filosofia futbolística. I això, per què, Xarli? Qui t'ha canviat el pensament? Per què només penses en el resultat i acabes dient que un empat no seria pas dolent? Per què cada setmana fas tants canvis i cap et fa el pes? Per què no has definit el sistema ideal? Per què... Et faria tantes preguntes, com tots els socis es fan, que al final m'enviaries a dida. Però no puc estar-me'n, de demanar-te quatre coses, primer pel teu bé i, lògicament, pel bé

del teu Barça. Deixa de fer provatures a les alçades que estem, perquè la gent comença a pensar que no en saps prou, que et falten recursos, que no tens confiança en tu mateix i que no tens caràcter per conduir una plantilla milionària, malgrat que els que et coneixem sabem que això no és pas veritat.

Fes al despatx els dibuixos tàctics que calguin, però quan n'escullis un ja no l'estripis. Mira-te'l cada dia, cada setmana, cada partit... i utilitza els mateixos personatges per a totes les historietes. Si n'esborres uns i en pintes uns altres ningú sabrà qui és l'autor i quins són els protagonistes. Estudia noves lliçons i planifica uns entrenaments diferents a fi i efecte de treballar sobretot els moviments sense pilota. Tots plegats dieu que el Barça la necessita als peus per fer mal, però quan no la teniu pràcticament ningú sap com moure's, com córrer, què fer, cap on anar... el jugador blaugrana sempre arriba tard i la sensació és trista, la d'un equip de paper que cremen de seguida... i això empenya a tots els culers. I a més, últimament, ni amb la pilota doneu senyals de vida. Al Camp Nou contra el Roma, a València i tres dies més tard a la capital italiana el percentatge de possessió us era favorable i el balanç no cal recordar-lo: un gol en dos-cents setanta minuts, cinc xuts a porta i cap victòria.

Però com que encara et queda temps per fer-ne alguna de sonada (guanyar un o dos títols), aixeca els ànims de la plantilla, feu teràpia de grup, no us conformeu amb la golejada davant el Màlaga, que tothom manifesti les seves inquietuds i les seves queixes, i inculca als teus jugadors que el Barça és superior als altres.

Tu, Xarli, també t'ho has de creure, no facis figa en aquests moments i «oblida» les crítiques que ja t'arriben d'alguns directius que caminen en aquest segon projecte Gaspard, el primer després de Guardiola.

L'OBSCUR DEL RETRAT
J. M. SOLÉ I SABATÉ

Joventut rebel

El Barça té una mina inesgotable, la joventut del seu planter, la nova generació de futbolistes que demanen pas de forma descarada i atrevida. Si sap aprofitar tot aquest capital que hi ha en el primer equip i els nois del planter del Barça B i del C, el Barça té un esdevenidor envejable. Vol dir que altre cop es pot anar a buscar aquell vell axioma que ha determinat la història del Barça, el màxim de jugadors de casa i la resta, els millors cracks del món. Per això cal una virtut, la de tenir paciència i donar temps a les noves fornades de jugadors, pràctica que només pot fer una directiva convençuda de fer la feina ben feta, és a dir, a poc a poc i a consciència. Aquests nois que ara són la gran esperança del Barça han crescut en el món del futbol sota el domini universal del joc que es feia en l'era Cruyff. L'entrenador que va descobrir l'enganyifa d'un Madrid endeutat i vulgar que només surt del forat mitjançant ajuts de tafur i trampes d'especulador d'espai urbà. Uns futbolistes plens d'ambició, acostumats a guanyar, que surten a buscar la victòria i que, a més a més, saben que han de donar espectacle, cridar el públic a l'estadi i crear afició. I cal recordar un fet fonamental: més de la primera meitat del futbol del segle XX va estar dominat pel Barça, abans de la creació del franquista Bernabeu. Ara, amb democràcia, les trampes van de baixa; som a Europa, tornem a les arrels que ens han fet tan grans i únics.

Josep M. Solé i Sabaté
és historiador i director de «Postres de música» a Catalunya Ràdio

Ja pots gaudir dels avantatges de ser un bon conductor

- Fins a un **65%** de bonificació per no sinistralitat
- Recuperació del 100% del valor del vehicle de menys de dos anys d'antiguitat.
- Peritatge en 24 h i lliure elecció de taller.
- Servei gratuït de tramitació de multes.
- Assistència mecànica les 24 h del dia.
- Targeta client amb avantatges especials.

Demana ara pressupost personalitzat de la teva assegurança de cotxe.

902 30 30 30 www.regal.es

Regal Insurance Club

Liberty Seguros Directos